

VENDÉGLŐSÖK LAPJA

„PINCZÉREK LAPJA“

A hazai szállodások, vendéglősök, kávéosok, pinczerek és kávéházi-segédék érdekeit felkaroló szakközlöny.

„Az első magyar orsz. pinczemesterek és pinczemunkások egylete“, a „Budapesti kávéház segéd-egylet“, a „Szatmár-Nemeti pinczér-egylet“, a „Székesfejvári pinczér-egylet“, a „Szombathelyi pinczér betegsegélyező-egylet“, a „Győri pinczér-egylet“, a „Révkomáromi vendéglősök- és kávéosok ipartársulata“, az „Aradi pinczér-egylet“-nek, a „Szabadkai pinczér-egylet“-nek, az „Aradi vendéglősök- és kávéosok-egyesület“-nek, az „Ujvidéki szállodások, vendéglősök- és kávéosok ipartársulatának“, a „Miskolczi pinczér-egylet“-nek, a „Kassai vendéglősök, kávéosok, kocsárosok- és pinczerek-egylet“-nek és a „Székesfehérvári vendéglősök- kávéosok és italmérők ipartársulatának“

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik havonként kétszer, minden hó 5-én és 20-án.

Előfizetési ár:

| | | | |
|----------------------------|------|----------------------|------|
| Egész évre | 6.— | Félévre | 3.— |
| Háromnegyed évre | 4.50 | Évnegyedre | 1.50 |

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

IHÁSZ GYÖRGY.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VII. kerület, Akácfa-utca 3-ik szám.

Kéziratok és előfizetések ide intézendők.

A túlnyomó adózás ellen!

— A zuglói vendéglősök mozgalma. —

Végre megmozdultak a vendéglősök, hogy maguk segítsenek magukon.

Végre belátják, hogy az ipartársulat úgy áll ügyeinktől teljesen elszigetelve, némán és mereven, mint a mesebeli lovag, aki szoborrá vált útjában, mikor az elébe lovagolt fényes bandériumot megpillantotta.

Sokáig vártak, sokat vesztettek és mulasztottak a vendéglősök, mire rájöttek a szomorú tudatra, hogy az ipartársulat alszik és ha néha feljlesztik álmából, hát egyebet akkor sem tesz, mint legfeljebb magas protektora: Gundel pháraó lovagrendjét puczeválja.

Reméljük elég volt. Reméljük, hogy folytatásul vendéglőseink a henyék eldorádjából megint ipartársulatot csinálnak. Reméljük, hogy a választásnál kiselejtezik azokat az urakat, akiknek a kongó fejével Gundel ur örökké csak a saját dicsőségét harangozta.

Hiszünk minden jót és üdvözljük a zuglóiak moz-



Gyáky Mihály és neje.

— Szövege a 6. oldalom. —

galmát, akik magukkal fogják ragadni a székesfőváros minden kis vendéglőst, hogy sorompóba lépjen terheinek megkönnyítésére.

Múlt hétfőn a zuglói vendéglősök huszonhat tagú küldöttsége jelent meg szerkesztőségünkben.

A küldöttség nevében Mayer Sándor szólott felelős szerkesztőnkhez. Beszéde folyamán előre bocsájtotta, hogy ők árván állanak, támogatás nélkül. *Az ipartársulat nem törődik velük szegény kis-vendéglősökkel semmit s úgy sarezolják őket az adókkal, hogy annak megfelelni többé képtelenek.*

A közös veszély tudtában értekezletre sereglettek egybe, ahol elhatározták, hogy a polgármester elé járulnak és sérelmeiket memorandumba foglalják össze.

Az összes zuglói vendéglősöknek a polgármester elé vezetésére felkérlik Ihász Györgyöt, felelős szerkesztőnket, aki — ugymond a szónok, — mindig gyámola, igaz jó barátja volt

Pezsgő Domino sec.

BELATINI BRAUN A. Pinczék: Velence (Fehér m.)

Iroda: Budapest, VIII., Üllői-ut 60. sz.

a kis vendéglősöknek, akit sem gyűrűs kézfogásokkal, nem tántoríthattak el, sem piszkolódással nem birtak maguk alá gyűrni azok, akik a vendéglősökben csak eszközt látnak alacsony érdekeik előmozdítására, azontul felrugják és nem törődnek velük.

Felelős szerkesztőnk válasza folyamán kijelentette, hogy eltagadja a vezetői tisztet és azt nagy megtiszteltetésnek veszi.

Szerkesztőségünk *Ihász György* szerkesztőnk, *Gelsei Biró Zoltán* főmunkatársunk és *Szabó János* munkatársunk képviselőjében megjelent a zuglói értekezleten, ahol Biró felolvasta a memorandumot, melyet alább teljes szövegében közlünk.

Ezt a memorandumot az összes zuglói vendéglősöktől aláírva, a napokban visszük a polgármester urhoz.

Bizonyára savanyu képet fog vágni *Gundel János* ipartársulata mikor ennek a szenzációs mozgalomnak a hírét olvassa.

De hosszú képet vágnak az udvari poeták, mert kínos zavarba jutnak. Egy tisztességes lapszerkesztőt még mocskolhatnak a maguk szennyes módja szerint, de egy ilyen tekintélyes testületre immár nem süthetik rá az erkölcsi halottak bélyegét, mert feleletül alapos válaszok lehetnének kilátásba, amiktől pedig különösen felebarátaink né, mely része rettenetesen fél.

Ilyen testületet gyanusítani nem lehet. Ennélfogva ezek után a kudarcok után az udvari poeták be fogják a bagó-lesőt, *Gundel* urnak pedig nem maradt más hátra, mint lemondani, ha elegánsan akar lemúlni a köztérről.

Ne várja be *Gundel* ur, hogy még tömegesebben zárandokoljanak a polgármesterhez, panaszkodni, vádolni, hogy mit teremtett meg az ő hallatlan közönyössége.

Menjen *Gundel* és vigye magával a susztereit, fiskálisait, handléit és székgyárosait.

Ez a legokosabb. — amit még tehet!

Itt közöljük le a zuglóiak memorandumát, amely a következőleg hangzik:

Nagyságos Polgármester Ur!

Zugló-kütelki vendéglősök vagyunk. Testületileg járulunk Nagyságod elé mindannyian ama reményben, hogy orvoslást nyerünk mindazon súlyos adósérelmekkel szemben, amelyek immár többé elviselhetlenek, iparunkat tönkretenni, minket koldusbotra juttatni és családunkkal szélnek kergetni készülnek.

Mi is állampolgárok vagyunk, akik mindenkor hallgatagon és készséggel tettünk eleget ama szent kötelességnek: leróni adónkat, amelyről tudjuk, hogy azzal a hazának minden igaz hű fia tartozik.

Mi zuglói vendéglősök, ma, midőn a mostoha jelen viszonyai között aránylag teljesen kimerülve, immár képtelenek vagyunk súlyos adókötelezettségünknek eleget tenni, testületileg kell sorompóba lépünk, hogy pusztulásunk fölött való följajdulásunkat eljuttassuk Nagyságodhoz és kérjük, tegye nekünk lehetővé, hogy adókötelezettségeinket oly keretek között róhassuk le, miként mellette betevő falatunk is biztosítva legyen.

Elszigetelve, árván állunk Nagyságos Polgármester Ur, mi, zuglói vendéglősök, iparostársaink között, üzleti viszonyaink egészen mások, mint a székesfőváros belrészeiben, velünk sem a Vendéglős Ipartársulat, sem az adókievítő bizottságban helyet foglalt bizalmi férfiak soha nem törődtek, viszonyainkat nem ismerik, irántunk nem érdeklődtek soha, sőt alulírottak közül többen állíthatjuk, hogy adóink kivetésénél a szakunkból való bizalmi férfiaknak akárhányszor színe világát sem láttuk. Minthogy elszomorodva tapasztaltuk, hogy velünk sem az Ipartársulat, sem az illetékes szakkörök nem törődnek, megrémülve azon sötét jövő képétől, a melybe minket családjainkkal a mértéktelen adókötelezettségek elviselhetlen súlya sodor, önkéntelenül seregettünk a kütelken egybe, hogy a közös veszélyben félre téve a versenyből kifolyó minden személyes differenciát és haragot, egyetértve magunk segítségünk magunkon és értekezleteinkből kifolyólag jelen emlékiratba foglalva jutassuk el Nagyságos Polgármester

Urhoz súlyos sérelmeinket, amelyeknek orvoslását Méltóságodtól kérjük és reméljük.

I.

Az adó.

Szakiparunknak több buzgó pártfogója nemrégiben is, úgy a Tanács, mint egyéb illetékes szakkörök előtt gyakran hangoztatta és statisztikailag kimutatta, hogy a székesfőváros belterületén a vendéglősök 40%-a nyomorog s évről-évre ijesztőbb arányban, a tavalyi évben 600-ra emelkedett a tönkrement vendéglősök száma.

Nekünk kütelki vendéglősöknek bizonyos irigységgel kell tekintenünk még erre a statisztikára is, a melyet szakférfiak eléggé siralmasnak tartanak, bizonyos irigységgel, mert mi nem vagyunk abban a szerencsés helyzetben, hogy százalékokat produkálhassuk, mi itt a kütelken mindannyian nyomorgunk, vergődésünk szánalmas, csekély bevételeinkkel szemben óriási kiadásainkat kisebb részben befektetett tőkénk romjaiból, nagyobb részben krétával fődözzük, még ideig-óráig, amíg bírjuk, rettegve a bukás sötét órájától, amelynek egészen küszöbén állunk.

Aki áttanulmányozza kütelki viszonyainkat és benéz adókönyveinkbe, nemcsak arról győződik meg, hogy egy jottát sem nagyítunk, midőn helyzetünket ily kétségbeesettnek tesszük, de csodálkozni fog, hogy lehet az, hogy a Zuglóban még annyi vendéglőst lehet számlálni, ahány ezt az emlékiratot aláírta.

Ha visszapillantunk az elmúlt évekre, látjuk, hogy az adónak minden év egy-egy lépcsője volt, amelyen legmagasabb fokára lépkedett föl.

Ha benézünk üzleti könyveinkbe, látjuk, hogy bevételeink évről-évre nagyobb arányban apadtak, mint amilyen arányban adóink emelkedtek.

Három éve nem volt telünk. Három év óta várunk türelemmel egy erős telet, amely iparunkat némileg föllendítse.

Tekintetbe kell venni ugyanis a zugló lakosságának kenyérkereseti forrásait. A lakosság tulnyomó részben a fuvarozási vállalatoknál keresi kenyerét. Az idén különösen nem volt fuvarozás, mert nem volt jég. A népnek nincs keresete s ennélfogva nem is keresheti föl vendéglőinket, mert jó maga is

örül, ha falat kenyere van, nem-hogy vendéglői szórakozásra gondoljon is.

Ott állunk kínos kétségbeeséssel, egész nap, üres vendéglőnk kellő közepén, azon kinzó gondolattal, hogy m. ből fogjuk kifizethetni óriási adónkat, ha azt nem akarjuk, hogy csekély borunkat lepecsételjék, kocsira tegyék és elhurczolják.

El voltunk készülve rá, hogy a mostoha viszonyokra való tekintettel a tavaly ránk kirótt adóból az idén az adó kivető bizottság jelentékeny részt elenged s az ideai adót, viszonyainknak megfelelőleg, sokkal csekélyebb összegben veti ki.

Elképedtünk, midőn azt tapasztaltuk, hogy a bizottság ellenkezőleg a már meglevő adót egyik másiknak terhére 200-300 frral is fölemelte.

Nagyságos Polgármester Ur! Hűségesen fizettünk az államnak eddig is, hűségesen fizetünk ezután is.

Nem könyörgünk másért, mint igazságért, méltányosságért.

Nem kérünk mást, csak azt, hogy annyi adókötelezettséggel terheltsünk meg, amennyit elbirunk, mert hisz sem az államnak, sem a székesfővárosnak nem lehet az a feladata, hogy az adó fizető vendéglős-iparos polgárokat tönkre juttassa, koldussá tegye, hanem a kellő korlátok között, szorítsa úgy kötelezettségeinek megfelelésére, mint minden más szakmabeli polgárokat.

Mi szívesen fizetünk adót. Bár fizethetnénk háromszor annyit, mint amennyi most koldussá tenni készül bennünket, de az adóemelés méltóztassék akkora hagyni, amikor kedvezőbb viszonyok mosolyognak le a szegény zuglói vendéglősökre. Kérjük helyzetünknek áttanulmányozását, ipari viszonyaink megszívlelését és annak alapján méltányos adókirovást, hogy becsülettel megfelelhessünk állampolgári kötelezettségeink mellett a családfenntartó szent köteletségeink is. A ma főnálló adókötelezettségnek megfelelni nem birunk.

II.

„Künn áll a kocsi!”

A másik, a nagyobb sérelem az a tatárjárásra emlékeztető mód, — amellyel az adók ugyszólván rajtunk bevasaltatnak.

Nagyságos Polgármester Ur! A mi szakunk sok tekintetben nagyon kényes. Vendéglőink jóhírnevén az is óriási csorbát ejt, ha a

nagyközönség tudatában van annak, hogy adóssággal vagyunk terhelve, libegünk, lógunk az üzleti világban s nem tudjuk mely perczen nyikorgatják meg az ajtóban a kulcsot, hogy bezárják orrunk elöl a vendéglőt. A közönség, amely szeret egy helyre szokni, idegenkedik a folytonos gazdacserétől, szereti ha a tulajdonos, a személyzet jó ismerőse s messze elkerüli azt a vendéglő helyiséget, ahol látja, hogy a borokat minduntalan lepecsételik s a megszorult gazda öt literenkint kénytelen a borokat a szomszédból beszerezni, hogy haszon nélkül kimérje és föl szolgálja.

Már pedig nem elég, hogy súlyosan megvagyunk adóztatva, mindennapi eset nálunk az is, hogy megáll egy egy hivatalos kocsi, elfenni fogyasztási adó fejében az egész vendéglői berendezést.

Megtörténik ez nálunk gyakran, még ott is, ahol a *kinestár érdeke teljesen biztosítva van*, ahol ez tehát olyan hivatalos parádévá válik, amely egyáltalán nem szükséges amely csak azért van, hogy a vendéglős hitelét, jóhírnevét rontsa.

A hivatalos kocsi a vendéglő ajtaja elé gördül, kiszáll belőle a végrehajtó, hóna alatt egy csomó paksamétával és hangosan, kimélet nélkül, mint a pandur-világban tették, olyan kedélyes leereszkedéssel kiabálja a vendéglő közönsége előtt: —

„No mi lesz? Künn áll a kocsi!”

Ha véletlenül nincs rendelkezésünkre kellő pénzösszeg, borainkat lepecsételik, berendezésünket elhurczolják, a közönségünk pedig fizet, távozik és elhurczolja a szélrózsa minden irányában a hirt, amely hitelünket tönkre teszi, vendéglőnk jóhírnevét alapján megtingatja s most már vakarhatjuk a fejünket, hogy miből teremtsük elő az adót, ha kivetői olyan kommissiót küldnek ki érte, amely szétrebbenti, elriasztja a fogyasztó vendéget, akinek a kontójára kirótták a fogyasztási adót.

Mi bár hátralékban vagyunk néha, azért mindenkor lefizettük tartozásunkat a kinestárnak s csak kiméletért, hitelünk és jóhírnevünk kiméletben tartásáért esedezünk.

Azelőtt soha nem emlékeztünk az adóbehajtás ilyen módjára, kocsikkal bennünket soha sem zaklattak, szégyennek soha ki nem tettek, s ennek mint fölösleges

zaklatásnak megszüntetését Nagyságos Polgármester urtól alázattal várjuk.

Várjuk annál inkább, mert ha Nagyságod a kültelki vendéglősök értekezleteiről információkat óhajt beszerezni, fényesen ki fog világítani, hogy egyetlen értekezleten sem mulasztottuk el egymást a pontos fizetésre serkenteni s a jóakarattal e nyilvánulásából kiviláglik az is, hogy a felesleges noszogatóssal az ipárnak beláthatatlan kár okoztatik, amely a kincstárnak célja nem lehet,

III.

Az egyezkedés.

Az ugynevezett szabad egyezkedésbe közülünk többen belemertünk. Belemertünk, mert kényszerülve voltunk rá. De ez korántsem azért történt, mintha abban megnyugodtunk volna, hanem tettük azért, mert elvoltunk határozva, hogy testületileg úgy is Nagyságos Polgármester Urhoz fordulunk, aki alázatos előterjesztésünket meghallgatva, mielőtt a vándorbotot kezünkbe vennénk, reméltük, hogy tarthatatlan helyzetünkön segíteni fog. Ennélfogva alázatosan kérjük ügyünk esetleges elbírálásánál a szabad egyezkedést nem mérvadóul venni, mint olyat, amely pusztán kényszer következménye és korántsem jelent annyit, mintha mi az elfogadott adózásnak megfelelően képesek volnánk.

IV.

A konkurencia.

Hogy a mi helyzetünk tarthatatlan, a felsorolt tények eléggé kiáltóan igazolják.

Koldusbotra juttatásunkat vállvetve segíti elő a szertelen adókon, az adóbehajtás vas módszerén és a mostoha üzleti viszonyokon kívül még a szatócs üzletek óriási konkurenciája is.

A szatócs üzletek szertelen szabadossággal, nagy mérvben szaporodnak a Zuglóban.

Jóval több üzletet csinálnak mint mi vendéglősök s azért kötelezettségeink aránytalanul állnak az ő kötelezettségeikkel szemben. Megszívlelésre méltó mindenestre, hogy a szatócs üzletek korlátlanul mérik az italokat s ezzel a vendéglőktől még a csekély jövedelmeket is elvonják.

Ámbár a szatócsüzletek e szabadossága nem tarthatik sérelmeink itt felsorolt keretébe, csak felhozzuk, hogy iparunk mennyi-

féle oldalról van veszélyeztetve. virágzása teljesen lehetetlenné téve. s ezzel szemben kötelezettségekkel úgy megrakva, hogy azon helyzetében. amint ma van, gyors segítség nélkül csak pusztulás és pusztulás az, amit sorsáról megírva látunk.

V.

Végszó.

Ennélfogva alázattal esedezünk Nagyságos Polgármester Urhoz, miszerint tekintettel az idej mostoha természeti viszonyokra, tekintettel az aránytalan versenyre, tekintettel arra a rémséges pangásra, amelyről elmondhatjuk, hogy benne csak a mi zugló vendéglőink sinylenek, tekintettel a koldussággal határos szegénységünkre, óriási mérvű eladósodásunkra, a fogyasztható adók elbirható arányban jobb időkhöz való leengedésével, a tartozások kicsik utján való kiméletlen beszédének megszüntetésével a bukás közbén álló iparunkat megmenteni s miunket zugló-külföldi vendéglősöket, akik családfenntartó kötelmeink rovására még nyomoruságukban is hiven eleget teszük állampolgári kötelezéseinknek, alázatos kérelmünkkel egyetemben illetékes helyen pártfogolni és támogatni kegyeskedjék.

Mély tisztelettel,

alázatos szolgája

A VII. ker., zugló-külföldi vendéglősök.

Sajtópör Soltiék ellen.

A „Magyar Vendéglős és Kávés-Ipar” című nyomtatvány ellen *sajtópört adtunk be.*

F. Kiss Lajos ugyanis lapunk felelős szerkesztőjét egy szerkesztői üzenetben erkölcsi halottnak nevezte.

A rágalmozó és becsületsértő kitételért a sajtóbíróóság előtt kérünk megtorlást.

Bölcs és igazságos törvényeink oltalma alatt, polgártársaink, az esküdtek igazmondásához fordulunk, mondjanak ítéletet F. Kiss Lajos fölött.

A sajtóügyi vizsgálóbíró ur a sajtóügyi vizsgálatot 7294/Btő 1899. sz. a. elrendelte.

Ime alább közöljük sajtóügyi panaszunkat s az arra keletkezett végzést, melyben F. Kiss Lajos a szerző megnevezésére szólíttatik fel:

A Budapesti Esküdtszéki Sajtóbíróóság
Tekintetes Vizsgáló bírójához sajtópanasza

Thász György lapszerkesztőnek, a „Vendéglősök Lapja” felelős szerkesztőjének (lak. Budapest, VII., akácfa-utca 3. sz. I. em.) F. Kiss Lajos, a „Magyar vendéglős és Kávés-Ipar” felelős szerkesztője ellen, (lak. Budapest, VI., Váci-körút 61 sz.) sajtó útján elkövetett rágalmozás és becsületsértés megtorlása iránt. Csát. I pld. hirlap.

Tekintetes Sajtóügyi Vizsgáló-Bíró Ur!

A Budapesti „Magyar Vendéglős és Kávés-Ipar” című alatt megjelenő szaklap 2-ik, 1899. január hó 10-ére keltezett, ide mellékeltem számában, amelynek szerkesztőjeként F. Kiss Lajos van megjelölve, a 31-ik oldalon, a „Szerkesztői üzenetek” rovatában az én személyemre nézve a következők foglaltatnak:

„... Thász György támadásairól tudomásunk van. Miután azonban ennek az embernek a múltját és jelenét nagyon is jól ismerjük, méltóságon alul álló dolognak tartanók vele akár irodalmi, akár egyéni polemikába bocsájtakozni... bennünket ily piszkolódások ellen mentessé tesz. Különben is elvünk a „De mortuis nil, nisi bene” alapján, hogy erkölcsi halottakkal nem foglalkozunk. Ha pedig támadásait személyes térére vinné, legyen nyugodt, hogy vele nem lapunk hasábjain, nem is lovagias uton, hanem röviden s az őt megillető módon fogunk elbánni.”

Az idézett sorokban, azon kitételekben, hogy az én multam és jelenem olyan, amely miatt méltóságon aluli dolog lenne velem foglalkozni, hogy erkölcsi halott vagyok, aki ha személyes térére viszem a dolgot, nem a társadalom által megszabott, minden tisztességes emberrel szemben vehető lovagias elégtétellel, hanem más uton, talán korbáccsal vesz czikkiró elégtételt, ezen kitételekben kétségtelenül benn foglaltatnak, szeplőtelen becsületes személyemet sértő s a büntetőtörvénykönyvben tiltott, sajtó útján elkövetett rágalmozás és becsületsértés két rendbeli vétsége.

Embernek, ki a közéletben tisztességes szerkesztői szerepet viszek, föltétlenül kötelességem az ellenem irányult két rendbeli vétség megtorlását szorgalmazni.

Ennek alapján alázattal kérem a Tekintetes Vizsgáló-bíró Urat, méltóztatásuk ezen ügyben a vizsgálatot megindítani, a lap felelősszerkesztőjétől az idézett sorok szerzőjének nevét megszerzeztetni s vádlevellem benyújtása végett engem az eredményről értesíteni.

Kiváló tisztelettel vagyok,

alázatos szolgája
Thász György.

(P. H)

Előtűnk mint tanuk:

Wagner Manó s. k.
tanint. igazgató.**Muhr György** s. k.
vendéglős.

*

A budapesti ker. kir. sajtóügyi vbírótól,
7294. S. 7.

Btő 1899.

1899.

Végzés.

Thász György szerkesztő, budapest lakos által beadott ezen feljelentés folytán, melyben panaszt emel a Budapesti F. Kiss Lajos fel. szerkesztése alatt előállított „Magyar vendéglős és Kávés-Ipar” cz. időszaki lap 1899. évi január hó 10-én kiadott 2-ik számában „Szerkesztői üzenetek” felírásu hirlapi közleménye miatt, mivel abban saját személye ellen elkövetett rágalmozás és becsületsértés vétségét látja fenforogni és annak megtorlását szorgalmazza; ezen bevádolt hirlapi közleményre nézve a sajtóügyi vizsgálatot elrendelem.

Ennek következtében felhívom F. Kiss Lajost, mint a fent idézett című időszaki lap felelős szerkesztőjét, hogy a bevádolt és fent részletesen körülírt közlemény szerzőjének, ha pedig ezt nem tudná, a beküldőjének nevét és lakását hivatalomban (Budapest, törvénykezési épület III. em 42 ajtó) 8 nap alatt írásban bejelentse és ezzel egyidejűleg ezen bevádolt közlemény eredeti kéziratát is ide mellékelje, mert ennek elmulasztása esetén az 1848. évi XVIII. t.-cz. 13. és 33. §§-ai alapján a sajtóügyi vizsgálat ellene mint a másodsorban felelős személy ellen fog irányítani.

Erről a feljelentőt ezen végzésnek saját kezéhez való kézbesítése által, a kir. főügyészséget, mint sajtóügyi közvádlót pedig felterjesztés útján értesitem.

Budapest, 1899. évi jan. hó 30-án.

Gál.

bpesti ker. kir. sajtóügyi vbíró.

Meddig?

A sors és az állam mostoha gyermeke a vendéglős ipar letargikus álmából szomorú valóra ébredt. A sok biztatás, hitegetés, a mellyel további küzdelemre és kitarásra buzdították, álom pénz csupán. Panasz, s a csak bár sanyaru megélhetésért folytatott kétségbeesett harcában folyton felhangzó, szivetrázó segély- és jajkiáltása pusztában kiáltó szó. Sziklához lánccal Prometheusz ő, a kinek csak egy bűne van, hogy becsületséggel, tisztességgel akar megélni, állami és társadalmi kötelességének hiven és lelkiismeretesen igyekszik megfelelni. Prometheusz ő, a kinek szívében és májában a saskeselyűk éhes serege pokoli lármával lakmározik s nincs senki, a ki elriassa, elverje tőle e falánk hadat. Meddig tart ez még? A vendéglős ipar meddig fogja kibírni ezt az örökös Kálváriát? Meddig fog várni Messiasra, vagy e tekintetben a zsidó nép nézetét vallja és vár, tűr, remél megadással? Ugy látszik, hogy igen. Kénytelen vele! Hivatalos őrei és védelmezői kárörvendve nézik vonaglását, s meglepedéssel halgatják velők oszlásáig

ható sikolyát, mert a dicsőség és kitüntetés verőfényében sütkérezhetnek. Sőt tovább mennek. Egyeseket megbíznak és felfogadnak, hogy a centralizáció, a központosítás mellett agitáljanak, propagandát csináljanak, hogy, a midőn sikerült a behálózás s a hivatalosan kívül minden más nézet és törekvés csirájában van elfojtva és megsemmisítve, — háborítlanul pihenjenek babéraiokon s nyugalomból csak egy-egy érdemtelennül jött kitüntetés zavarhassa meg őket, amely nem egyéb, mint a vendéglős ipar érdekeinek egy-egy szemfüdele és szomorú fejfája.

A centralizáció soha sem vezetett jóra! Bach-husz rok iskolája és meleg ágya a centralizáció! Ezeknek uri ellátására és hizlalására nem vállalkozhatik a vendéglős ipar, a mely csak tengődik s fájó szívvvel látja, hogy szakképzett emberei egymás után mint veszik kezükbe a koldusbotot, hogy jobb sorsra érdemes családjuknak megszerzzék a betevő száraz falatot. Ki örül ennek a legjobban? A vezetőség, mert így könnyebben éri el célját. Ki tesz a legkevesebbet ez áldatlan és kárhuzatos állapot megszüntetésére? A vezetőség. Ki ennek az oka? A vezetőség, a maga nem törődőségével. Ki ennek továbbra is utengyetője? A vezetőség. Micsoda eszközök biztosítják ezt hosszú, vagy talán örök időkre? A vezetőség eszközei

Keserű tapasztalat tanított meg erre a szomorú igazságra, a mely aggodalommal tölt el a jövő iránt.

A vezetőség összetett kézzel nézte, mint burjánzik fel a vendéglős ipar konkurencziája a legpiszkosabb, legsötétebb grajzlerájokban is. Néma fenségében tetszelgett magának még akkor is, mikor az itezések és kis vendéglősök ezere a borral való ocsmány manipulációra hívta fel figyelmét s kifejezte abbéli aggodalmát, a melyet beigazolt az idő, hogy a magyar bor s vele együtt a magyar vendéglős ipar szűzies renoméja, tekintélye és ekszisztenciája áldozataul esik e bűnös üzelmeknek. A derék fogyasztó közönség egészségi szempontokból és merő aggodalmakból bojkotolni fogja a bort, vagy legalább is tartózkodni fog tőle, mielőst a lelketlen kufarok büne napfényre kerül. Megindítja a gyarusítást, a hajszát még az olyan szaktársak ellen is, akik mindig a legnagyobb becsületességgel és lelkiismeretességgel, készséges önmegtadással, olykor még áldozatok árán is szolgálták a vendéglős ipart.

A mit a vezetőség elmulasztott, vagy nem akart, ime most az igazság szolgáltatás szállt sikra a magyar bor érdekében. Kiméretlen kézzel rántotta le a leplet azokról, a kik annyi éven keresztül irtó háborút folytattak a magyar bor becsülete és tisztessége ellen, nemcsak az országban, hanem a külföldön is erőszakos kézzel tépték szét azt a nyumbust, a mely évszázadokon ke-

resztül körülvette s úgy volt elismerve, hogy a magyar borvidéket az Isten jó kedvében teremtette, hogy nedűjével gyógyítson és a legsötétebb bánatot is eloszlassa. Ezelőtt néhány esztendővel a külföldi fejedelmek udvarai és a nábobok vitélkedtek egymással s büszkek voltak arra, ha pinczéiket megtölthették vele. Hogy most milyen a külföld véleménye felőle, elég utalunk az igazságszolgáltatás azon végzésére, melyben a borhamisítók ellen hozott marasztaló ítéletének a külföld legnagyobb napjaiban való közlését elrendeli, hogy a megrendült bizalmat megerősítse s biztosítsa afelől, hogy a magyar bor nem lesz többé Csáky szalmája, a mennyiben megfekezi, megtöri, megsemmisíti azt az áramlatot, megbélyegzi, lehetlenné teszi mindazokat, kik a fogyasztó közönség jóhiszeműségével, önadaadó bizalmával oly rutul vissza éltek s a gyors meggazdagodásért a magyar bortermelő és kereskedői világ megbízhatóságán és becsületén oly csorbát ütöttek, a melynek kiköszörülése évtizedeknek is elég dolgot ad.

A bizalom mindenütt megrendült. A Tisza mentén uralkodó hangulat — a mely nem áll egyedül az országban — jellemzésére elegendő egy szűrős atafi és egy falusi nagykereskedő párbeszéde, a kinél lisztes zsák és selyemkendő, szalonzukor és kenes gyufa, parlúm és petroleum, zsír, szalona és koesi kenőcs (télén talán süveg-zukor vágó késsel vágva), firnajs és bor sőr és pálinka, kiesinyben és nagyban kapható a legolesőbb áron és a legfinomabb kivitelben (mindez és sok más egyéb finom portéka öt lépés széles és tíz lépés hosszú helyiségben).

— Gazduram, minek kendnek ez a sok pálinka?

— Disznótorhol.

— Hallja bátyám uram, olyan kitünő borom van, hogy még a császár is megynálná utána a száját.

— Hát még az után, a mit én csinállok, — még a bajuszát is!

Ez talán nem szorul bővebb magyarázatra s felette nagy bornirtságot árulna el, ki az idők jelét észrevenni, felfogni, megérteni, nem tudná.

Vidéki szaktársaink óriási adómegetrehelés miatt a snapszos putyikoknak kénytelenek konkurencziát csinálni, hogy reúzáljanak.

A vezetőség nem akarja észrevenni ezt a hallatlan nagy nyomoruságot, nem akar frakkba öltözni és tisztelni a pénzügyminiszteriumban, hogy legalább rendeletet eszközöljön ki e vizás állapot megszüntetésére, a mig kérvényünket elintézi a képviselőház s törvényhozásilag javít, könnyít a vendéglős ipar helyzetén és sorsán. Ugy látszik hogy a vezetőség elve: frakkban csak akkor mutatkozni a miniszteriumban, ha egy érdemtelen érdemrendet kell megköszönni.

Erre a meggyőződésre kényszerít a vezetőség legujabb ténye, melyet a vendéglős ipar fenállásáért aggódó szaktársak megvilágítottak, de nem annyira, hogy ez a merénylet a maga valóságában mindenki előtt tisztán és világosan álljon.

A vezetőség tudtával és beleegyezésével egy ifju tapasztalatlan ügyvéd, aki főleg a nyugdíjintézet tanácsosa, lapot adott ki. Uj lap, különösen egy szaklap megjelenése mindenkor örvendetes jelenség. Az ipar iránti érdeklődés s az ipar körüli bajok, visszaélések és szabálytalanságok élénk tanúbizonysága. Az ilyen uj szaklap pro. rammjába felveszi a tényleges bajok megszüntetését, és egy jobb jövőért való küzdelmet, elve: „a közjóért mindent, de ellene semmit.“ Ez az uj lap mit ezélez, mindenki tudja. Nyugdíjintézeti tag és nem tag kapott mutatószámot és épülhetett, a nagyobb része azonban elkeseredett, a mint azt a hozzánk érkezett levelek mutatják.

Igazán szomorú, ha egy szaklap uszály hordozás művészetében gyakorolja magát; de szomorubb, ha ebbe másokat is igyekszik belevonni, bele kényszeríteni; és százsorta szomorubb, ha olyan ember áll az élén, vagy legalább a nevet adta oda meggondolatlanul, a ki a testülettel szerződéses viszonyban van, a kinek pártatlan igazságtérkére az egyesület tagjai összesen és egyenként számítanak s jogi tudását a közérdek számára bérelték ki, nem pedig a becsempészett vezetőség állának megszilárdítására. Szerkesztő jogtanácsos! E tény mögött vagy kétszínűség, vagy kétélkűség rejtőzik. Mindkettő egyformán veszedelmes türehtelen és tarthatatlan, de minden esetre felette jellemző és eléggé alkalmas arra, hogy a testületi ügyek vezetése iránt a legnagyobb mérvű bizalmatlanságot és féltékenységét felköltse s elutasíthatatlanná tegye azt a gondolatot, hogy az egyes tagoknak az alapszabályokban biztosított jogai folyton veszélyben forognak.

A sois szeszélye s a körülmények alakulása különösen egy zsenge intézetnél könnyen teremthet olyan helyzetet, hogy a vezetőség és a testület érdekei homlok egyenest ellenkeznek egymással s támadhatnak oly éles ellentétek, hogy hatalmas megrázkodtatások nélkül ki sem egyenlíthetők. Kinek a pártján lesz akkor a szerkesztő jogtanácsos? A kinek csupa háladatosságból és kegyhajhászatból szakadatlanul tolt a szekerét, vagy a ki fizette és fizeti? Tudtunkkal még a legsötétebb Afrikában is egy és ugyanazon jogtanácsos csak is egyet segíthet és pedig vagy a vádlót vagy a vádlottat. Ezt a szokást még a művelt népek is elfogadták s tudtunkkal még nem vetették el. Lehetséges, hogy ez a szokás a műveltségvet rosz fényt, de eddig elé még igen jónak bizonyult be.

Mi történik akkor, ha egy rokkant szaktárs pontosan befizette az illetéket sőt

még a jogtanácsos lapjára is fenállása ó előfizet, de a szakadatlanul magasztalt vezetőségnek igen sok borsot tört és törni fog az orra alá, — és most kénytelen a nyugdíjintézetnél elhelyezett tőkéjéhez nyulni, illetve nyugdíjért folyamodni? Nem kell ahhoz valami nagy zsenialitás, világra szóló nagy bölcsesség, hogy kitalálja, mi történik akkor, hogy a kecske is jól lakják és a káposzta is megmaradjon, egyszerűen ad akta teszik a folyamodványt s nesze semmi, fogd meg jól, ilyesmivel megnyugtadják. Mert csak természetes, hogy az ember inkább annak a jóakarát igyekszik megtartani, a kinek pártfogása álláshoz juttatta s esetleges expenzóit elfogadta s az összegeket folyósította, mint azét, a ki azokat kénytelen kellett csak tudomásul vevette, vagy talán még ezt sem tehette meg? Ennyit még a zulucaffér is megért!

De mi történik akkor, ha valaki az előbbi bünt még avval is tetőzi, hogy a lapot sem járattja? Milyen elbírálás alá kerül az ilyen megátalkodott gonosztevő? Ennek megvilágítására szolgáljon a következő eset.

Egy nagyobb városban részint szaporodás, részint bevándorlás útján annyira megnőtt a lelkek száma, hogy a lelkes képtelen volt elvégezni a hitoktatást, a miért is annak ellátásával egy hitoktatót biztak meg. A hitoktató fiatal és ambiciozus ember volt. Lehet, hogy az előlegezett bizalmat akarta megszolgálni, azonban az sínes kizárva, hogy a lelkes állására aspirált. Summa summarum egy istenverte pillanatban felcsapott lapszerkesztőnek nem megvetendő bámolatára és rémületére a családos hitokonoknak. A lap pontosan megjelent félkegyelműbnél félkegyelműbb cikkekkkel telespékelve, hogy a nyomdászgyerekek is csak külön honorárium mellett vállalkoztak a kiszedésére. A második évfolyamban beállott általános részvétlenséget és pártfogáshiányt igen elmés és radikális módon korrigálta a szent férfi. E módszert egy iskolás fiu naiv felfortyanásából ismerjük, a ki egy hónap végén egész gyanutlanul haza vitte kis könyvecskéjét, hogy az apja láttamozásával ellátva visszavigye az iskolába. A fiu jeles tanuló volt, csak a hittanból kapott elégtelent. Midőn ezért apja megdorgálta s egyebek közt azt is mondta, hogy most már szégyel a tisztelendő ur szemébe nézni . . .

— Ugy kell neked, válaszolt a fiu méltatlankodva, — mért nem fizetsz elő a lapjára? Látod a Sárkányék Jancsija jelest vitt haza a hittanból, pedig a szamarak padjában ül, Az ő apjának jár a lap, a tisztelendő ur minden nap megdicséri és mindig mondja, hogy ez az újság a legjobb és a leghasznosabb. Fizess elő,akkor te is kapsz jó könyvecskét! Ez csak nem szorul bővebb magyarázatra.

Ezek ugyan hipotézisek még ez idő

szerint, de a mostani szomorú viszonyok mellett, ha ezek még soká tartanak, igen könnyen meg is valósulhatnak. Akkor mi fogjuk sajnálni, kik a nyugdíjintézetni eszme uttörői voltunk, hogy az eszme testté lett. De bízunk a szaktársak előrelátásában, ügybuzgalmában és ügyszeretében, hogy ez nem fog bekövetkezni a jogosulatlan hatalmi törekvéseknek, a felbujzó tulkapásoknak gátat vet, mielőtt ezélt érnénk. S szeretjük hinni, hogy a jogtanácsosban lesz annyi előrelátás, önmegragadás és tapintat és nem várja be, míg a közvélemény szolgál neki tanácsosal, mit cselekedjék. Az ő indokolatlan és gyámoltalan kirohanásai daczára jóakaratulag figyelmeztetjük, hogy az a két állása annyira *összeférhetetlen*, hogy akár az egyikben, akár a másikban fejt ki nagyobb tevékenységet, az csak is a közérdek hátrányára és kávéra lesz. Mert a jogtanácsos és a szerkesztő, ha hivatásának magaslátán áll, nagyobb részt ellentétes állásponton van. A mit ő mint jogtanácsos a már fentebb kifejtett okoknál fogva elítél, a mellett mint szerkesztő lándzsát tör s a legmesszebb menő agitációt kénytelen kifejteni, (ha csak a közjó Judása nem akar lenni,) hogy életbe lépjen és pedig minél előbb, mert hasznos és a közérdeket szolgálja es előmozdítja.

Hogy a jogtanácsos erre nem gondol azon egy cseppet sem csodálkozunk, mer még fiatal, tapasztalatlan, kezdő ember, legalább szerkesztőnek. De hogy a vezetőség még e válságos időben is ráér ilyen csalafintaságon törni az eszét, hogy egy új lapal barrikádozza el magát a felzudult közvélemény ellen s vele akarja pozícióját megszilárdítani s csak is ezen mesterkedik, mikor a közérdek, e közjó válságba s oly siralmas helyzetbe jutott, hogy Isten csodája, hogy még el nem pusztult, — a vezetőség ezen eljárását érte, dicsérje, a ki akarja, de mi képtelenek vagyunk megérteni, mert meggyőződésünk szerint a megrendült bizalmat és pozíciót csak is ernyedetlen munkával lehet megszilárdítani, az általános elismerést becsülést és köztisztelést csak is a lankadatlan szorgalom, önfeláldozó munkálkodás, a minden jóért és nemesért való lelkes fáradozás szerzi meg. Példa rá a szerény *Glück* Frigyes. Azért minden zsemélyeskedéstől menten egyedül a közjóért aggódva újra kérjük a vezetőséget, hogy „Meddig?”

Doktor Védő.

Gyáky Mihály és neje.

(Képünkhez.)

Régen írtunk olyan örömmel valakiről, mint a Gyáky Mihályról, a szakiparnak erőből a kiváló, derék alakjáról, aki szerényen felrevonulva a közszereplés színpadáról, teljesíti becsülettel az igazí mintavendéglős nehéz hivatását.

Óhajtható lenne, hogy ügyeink élent

ügy az ipartársulatban, mint mindenütt ilyen önzetlen becsületes magyar emberek foglalják el a teret és intézzék a vendéglősök ma oly elhanyagolt ügyeit.

Gyáky Mihály tagjaiban magyar őseinek nemes vére buzog, a függetlenségi eszmék tantoríthatlan bajnoka, a Kossuth kultusz híres ápolója, minden ízében lelkes magyar hazafi. Ez idő szerint az Almásytér 15 szám alatt bir vendéglőt, a „Magyar Színház söresarnok”-át, a melynek törzsvendégei dicsérik legjobban Gyáky Mihály modorát, becsületességét és minden jó tulajdouságát.

Gyáky Mihály még fiatal ember, 1872-ben Vas megyében Alsó-Eőrön született, iskoláit is ott végezte.

1886-ban nősült. Választásában nagyon szerencsés volt. Nőül vette Szabó Julia urnőt, aki minden női erényekben ékeskedik. Gyákyne urnőt felette dicséri a vendéglő minta konyhája is, amelyet a vendégek buzgón keresnek föl a legtávolabb vidékről is.

A vendéglőt Gyáky még nősülése előtt átvette s azóta ott élnek boldogan, amelyhez csak tartós életet kívánhatunk.

A nyugdíj igazgatóság.

I.

Előre láthatólag sokat kell majd irnom és többször, hát Isten nevében megszámozzuk a cikkelyeket, hogy ne kelljen mindig más átirást keresni, s igazán megmondva én nem szeretem a hangzatos felírásokat. Mi hasznom lenne például nekem abból ha ide írnam: Az önmagát ellátó igazgatóság, vagy: Minden szentnek maga felé hajlik a keze stb.? Nem, maradjunk csak az egyszerű felírásnál.

Én nem tudom micsoda érzelmekkel olvasták az urak egy vidéki választmány jegyzőkönyvét, de nekem igazán azonnal feltűnt az, hogy az egyedüli választmány mi valóságban még *mindig* létezik, örökösön panaszra van kárhozatalva. Ennek a választmánynak az egész ország előtt jó hire van s nagy a tekintélye, csak épen az igazgatóságnál eldisputálják ezt. Igazán bámulatos, hogy a választmány nem unta meg az örökös megalázó könyörgést eddig, hogy ezentul energikusabban fel fog lépni, arról meg lehetnek győződve, mert a felháborodás az igazgatóság adminisztrációja ellen általános Oly helyről is fog jönni panasz, a honnan már rég nem hallottunk egy árva szót sem. De igazán nem értem mit gondol az igazgatóság, hogy a pinézerek talán azért gyűjtöttek, tüntettek és tánczoltak annyit, hogy az alapot olyanoknak teremse meg kik egyébb kenyérkeresetre való hajlam hiányából itt élőködjenek? A cipész maradjon a kaptafánál, a bojtár a csordánál. Önző lelkeknek nem csinált a debreczeni kongresszus egy alálkozó helyet és kompániát. A ny. alap

szabályai nem tudom milyen paragrafusra szerint pénzt nem igen utalhatnak sinecuráknak. Ha tehát valakinek kevés a jövedelme azt fokozza munkássággal, más módon; a bevételek hová jutnak ha minden facézr szállodás, foglalkozás nélküli kicsodák ott menhelyet kapnak! Mint az igazgatóság ritkán szemem elé kerülő jegyzőkönyvein látom, az egész igazgatóságot, egy kettő kivételével, a nembánomság megszállta. Egy ember van még ottan ki ifju lelkesedéssel még a régi az pedig Bokross, de uram, eleganciája néha Bokross urat is eszerben hagyja, vajjon miért? talán Öneki sem stimmel minden már? Igazat megmondva, ideális volt a nyugdíj-intézmény, de egyes nem oda való emberek streberkedése következtében, lealacsonyították ezt a ideális intézményt az utolsó biztosító társaság színvonalára. Igaz, hogy most egyelőre ez ellen nem lehet egyebet csinálni, mint figyelmeztetni az urakat, hogy ne úgy járjanak mind Madách Ádámja ki kérdezi: örjögő röptünk hova vezetsz? aztán a sirhoz lépnek! esetleg lehet tiltakozni is, de szavazni majd N. Váradon fogunk! s arról biztosítani fogom az igazgatóságot, hogy a nem oda való urakat újra nem választjuk oda. Minden szép, de mihelyest bizonyos ténykedésben az önző lóláb kilóg, az ember elfordul ilyesmitől, hízélgéssel más irányba terelni a figyelmet, még épen nem ülünk fel. Avagy nem meglepő frontváltást tanusít egy vidéki orgánum karácsony óta? Hiába a cél szentesíti az eszközöket s az utógondolat nincs kizárva. De mégis szeretnék egyet tudni, hol van az intézmény igazi feje, igazi teste és igazi intézője? Az Égben, Bpsten vagy a Kárász-utczában Szögeden? Én tudtam, hogy más dolgokra fogok valahol választ kapni, talán nem is tárgyilagosat hanem görömbát, ha el olvasom épen, ami nagy véletlen lesz mert albumot nem olvastam még eddig (hogyan is kerülne a kezembe?) hidegen fog hagyni akár az opera előtti szfinkszet, de ez a gondolat hogy hol van a „központi“ szervező iroda? ez bánt. Erre már most vagyok kíváncsi, a többire nézve és N. Váradra legyenek ők kíváncsiak! Levélben megakarom tudakolni az igazi központi irodát de féltem, hogy a válaszáért 1 frt 08 kr. kérnek, én pedig saját keresményemből nem engedhetem meg magamnak az ilyen luxust egyelőre, majd ha titkár leszek gavallér fogok lenni.

Daróczy G.

Glück Frigyes.

Glück Frigyes királyi kintüntetés érte A nemes emberbarát, a magasröptű lélek elvette a közjótékonyág terén kifejtett tevékenységének jutalmát: *Ő felsége a magyar király Glück Frigyes*, a Pannonia szálló tulajdonosát, a székes főváros törvényhatóságának bizottsági tagját a szál-

loda-ipar fellendítése és a közjótékonyág terén kifejtett tevékenysége elismeréséül a Ferencz József-rend lovagjává nevezte ki.

Sok ezer és ezer kiváló alakja a közéletnek tolmácsolta szívből jövő üdvözlét ez alkalommal s a nemesszivü Glück Frigyes azt mindenkinek hálásan meg is köszönte.

Lapunk szerkesztősége is sietett őszinte gratulációját eljuttatni, mire Glück Frigyes névjegyt el szerkesztőségünkbe, megköszönve a gratulációt, a melyre érdemlennék érezzük magunkat, mert hisz egy oly nemeslelkü, kötelességtudó férfit, a ki iparunkért annyit tett, szívből üdvözölni mindig csak szerencsésnek és kedves kötelességünknek tartjuk.



Véghe Miklós.

Egy olyan férfinak mutatjuk be arczképét, a kit a főváros közönsége ugyszólván általánosan ismer.

E férfiu Véghe Miklós, az Andrássy-uton levő Jahn Ede vendéglő jelenlegi főpinczérje. Mig ez állást kiérdemelte, hosszú, küzdelmes életen ment keresztül, a mit e nehéz pálya önként megkövetel, ha valaki képzett, kiérdemült férfiu akar lenni, hogy hivatásának a mai kor finomult izlésének és a társadalomnak megfeleljen.

Hogy mindeme kötelezettségeknek eleget tett, mutatja az, hogy mai állását körülbelül tíz év óta közbecsüléssel és bizalommal betölti.

Véghe Miklós született Lovrin, torontalmegyei községben 1863-ban. Atyja Liptai Antal bárónak tisztartója, kinek ajánlatára Véghe Miklóst 1876-ban felvették a budapesti szervita-rendházba, mint szakácsfiut.

A szakácsművészet azonban nem lévén inyére, 1878-ban Leikam Györgyhöz, a Zöld hordóhoz címzett vendéglőjében fel-

csapott pinczérnek. Onnan 1880-ban Szikszay Ferencz urhoz, majd 1882-ben Bányai József kerepesi-uti vendéglőjébe került mint éthordó. 1885-ben, a kiállítás alkalmával, a Bányai-vendéglő egyik főpinczérje volt.

A kiállításban szerzett pénzével a külföldre ment tapasztalatait gazdagítandó.

A külföldről visszaérkezve, Komáromban Fuit Lajos urnak a „Magyar király“hoz címzett szállodájában mint főpinczér volt alkalmazva.

Komáromból a fővárosba érkeve, a magyar írók és művészek kedvelt helyére, a vas-utczai „Mikádó“ című vendéglőbe került mint éthordó és főpinczér.

A „Mikádó“ uralkodásának hanyatlása 1888-ban arra készítette Véghe Miklóst, hogy kedvencz helyét elhagyja és ekkor Jahn Ede urhoz menjen, kinek általánosan ismert vendéglőjében ma is mindenki becsülésére és meglegedésére működik.

A nyugdíjintézet kengyelfutói.

Feleljünk.

Kérdi az olvasó:

— Mi van a híres nyugdíjintézettel?

Hát az bizony olyan, mint a sülyedő hajó. Csak azok a bizonyos patkányok nem menekülnek róla. Rágicsálják az élelmet, míg találnak rajta.

A derék kapitány hallotta a hajó bordáinak gyanus recsegését, ropogását. Láttá a vihart, mely összetornyosult fölötté s elmenekült a földéletről. Sorsára hagyta a sülyedő hajót.

Stadler Károly leköszönt elnöki állásáról. Jól tette, dicsértessék érte az ő neve. Ismét csak bebizonyította, hogy azon hajthatatlan, derék, becsületes emberek közé tartozik, aki a lelkiismeretes kötelességek teljesítésében alkat nem ismer.

Lemondását azzal indokolta, hogy „megrongált egészsége“ nem engedi a gondterhes elnöki állás továbbviselését.

Mondta, mert valamit kellett mondania. Értjük, mit mond vele a sorok között. Egész más erkölcsi fizikum kell ott a vajdafőveg tartós viseléséhez, mint a Stadler Károlyé. Az ő egészsége meg van rongálva ahhoz, hogy megemészsze mindazokat, amik ott végbemennek. Ahhoz nem egészség, ahhoz gyomor kell.

Gyomor kellett hozzá, hogy kellemetlen rögtönzés nélkül legyen képes valaki végignézni azt az imelyítő önzést, a melylyel a nyugdíjintézet megszületett, táplákozott, vajjudik és amint a jelek mutatják, végörája felé közelg.

A nyugdíjintézet eszméje egészséges korában a mi eszménk volt. Tudja mindenki, hogy a küzdelmek éveiben lapunk pendítette meg az eszmét, amely az egész országban lelkes visszhangra talált.

Mikor arról volt szó, hogy végre alkosuk is meg, eljöttek azok a varjak, amelyek

pp oly ismert megbontó és elmaradhatlan alakjai minden egyeület felvirágzásának, mint az utcán összeverődött tömegben a szenterinas. Eljöttek a varjak és az ordások kikarogták és kiüvöltötték maguk számára a koncezt és míg a becsületes emberek undorodva húzódtak vissza ennek az éhes álszeregnék pokoli üvöltésétől, ezek gőztesen rohantak a prédára közös igyekezettel fölfalatozni.

Megmártak és megharapdáltak minket, tulajdon szülőapjukat is, mert nem haboztunk ostorunkkal hegyibe esördíteni a prédalőrök falkáinak.

A nyugdíjintézet ma immár a végét járja. S omorúan sejtettük, hogy ez lesz a jövője, már alakulásakor.

Hisz a nyugdíjintézetről elmondhatjuk, hogy a nyilvánosság kizárásával alakult meg. Megalakulása is olyan zűzavaros volt, hogy azt tisztán meg nem érti senki. A szombathelyi kongresszus lett volna hivatalos megalakulást kimondani. Bokross Károly urat bízták meg az előadói tiszttel, aki ezuttal nem szerezhetett magának lokros érdemeiket, egyszerűen azért, mert a szombathelyi kongresszust Gündel ur elfűcsesolta. Hogy miért tette, azt ő bizonyára nagyon jól tudta. Sok pénzbe került ennek a kongresszusnak az előkészítése. De Gündel ur azért hagyta gavalléros n. kárba veszni, mert alkalmasint érezte, hogy valami bűdök Dániában, a vendéglősök belefolynak annyira a választásokba, hogy ott az igazság fog érvényesülni, nem pedig szakiparunk Bánfi-jának az ő furfangjával kiesztelt politikája.

A nyugdíjgyesület megalakult hát Debreczenben és Budapesten, a Szombathelyre tervezett kongresszus mellőzésével Debreczenben, ahol kegyesen kiosztották a jelenlevő jobbarátok között a hálás szerepeket.

Egyszer csak arra ébredtünk, hogy nyugdíjintézet már van. C. odaköltözve néztünk végig tisztviselőin s egy pillanatra kétségbe estünk az iránt, hogy vajon nem változtunk-e meg elethivatalosan, mert a mi nyugdíjintézetünk csupa fiskálisból, eszmadyából, lézengő operett-ritterekből, székgyárosokból szóval minde kибől, csak vendéglő öklől rem állott.

Ime ez a taktika kizárta a szakembereket, mert azokban mégis lángol anyai parányi lelkesültség, hogy eddig oly bizonytalanul sőtétlő jövőnk érdekében erőszakkal is kérésztől törnénk az alacsony érdekek akadályain.

Aki nem szakember, mit is törödnék azzal, hogy mi lesz öregségünkre mi belőlünk? Banja is azt egy fiskális, hogy a pénzért vénségére a Rókusba kergeti-e az éhség, hogy kifordítsák a hulláját egy temető árkába, vagy a morgueba szállítják, ahol drótra fűzik a csotvázát es kíváncsi orvosnövendékek billentyűznek lötyögő fogain?

Egy fiskális csak azzal törődik, hogy kieyeni sék az expensnotáját.

Tisztában volt ezzel mindenki és gyanus szemmel nézte az alapszabályok paragrafusait, amelyek minden pontjukban oda-konkludálnak, hogy a nyugdíjintézetben a fiskális az az Atlasz, akinek a vállain nyugszik a nyugdíjintézet jövője. Gyanus ugyan, hogy az alapszabályokat Solti ügyvéd csinálta, de leveszi róla a fel-fösséget az az érdekesoport, amely azt elfogadta.

Erről az érdekesoportól hát elmondhatjuk, hogy nem pénzérnyugdíjintézetet csinált, hanem *fiskális-asylumot*.

A fiskális-asylum, a mely a nyugdíjintézet nevet viseli, legujabban *országosan koledál*.

Halljuk itt is, ott is az országban felkukkanni egy apostolt aki azt mondja, hogy ő *Toth Endre* es tagokat gyűjt. Formá is meghatalmazása van a nyugdíjintézet tagokat gyűjteni. Ez a buzgó apostol az érinlés tényenel fogva, hivatottnak ézi magát másokat is fölkenni, hogy vegyék sarujokat és járják be megtéríteni az egész országot es gyűjtsenek a nyugdíjintézet javára, az urnak es Solti Ödön ügyvédnek es egyéb önző urnak es konzo-cziúmának nevében.

A két fölkennt apostol pedig nem más, mint *Hegyháti es Tardi* atyák, akik szörnyű buzgón koptatják sarujokat az ügy érdekében es mert levének az „Ujkor” fölkennt bajnokai is gyűjt nek egyben előfizetőket is. Ámbár a jámbor buzgó atyák oly husos perezentek fejében eslekeznek a gyűjtés jótékonyágait, hogy a kezükbe tett részletek azt ép hogy fődözi, azért áldva legyen a por, melyet tapdának, mert ok tagokat gyűjtének a nyugdíjintézetnek es egy jól es ciek szenek az emberi égnek.

Csak az a bok emő, honnan veszi a nyugdíjigazgatóság a jogot, mondhatnók: honnan veszi a vakmerőséget arra, hogy az alapszabály kereten kívül embert bizmez, aki fölkerelkedik es az országot lejárja a nyugdíjintézet jövője érdekében országosan koledáln?

A nyugdíjintézet jövőjét komoly alapokra megteremteni, nem pedig a vásári eszmadradra utján. Ha a k zönségünk biztosítékot lát arra nevez, hogy a nyugdíjintézet sorsa önzetlen, komoly fölfiak kezébe van lehelyezve, akik azt fölviragoztatják, ugy recseg es ropog annak a pénztárnak minden korlátá, amerre válllvetve tör befizetni garasait, hogy aggságára kényelmes nyugdíjban részeüljön.

Uj, más, hivatottabb igazgatóság kell a nyugdíjintézet elére, nem pedig kolduló barátok.

Honnan veszi a nyugdíjintézet igazgatósága a jogot, a vakmerőséget arra, hogy a nyugdíjra befizetett pénzekből koldulóságenseinek az utazási költségeit fedezni engedje?

A nyugdíjra törlesztett es zeg amugy

is csekély es a tagszaporítás ily kétes vállalkozásába csak egy oly igazgatóság mehelbele, amely nem törődik az intézmény jövőjével, hanem pusztán azzal, hogy az expensnoták kiegyenlítését nyerjenek s a titulusok a dekorumok, amig lehet fenntartassanak.

Nem kérdezzük, van-e *Toth Endre* nek s koluló barátainak pénzbeli kaucziója, — mi sehogysen látunk ennük erkölcsi biztosítékot vállalatuk sikeres keresztülvitelére.

De kérdezzük, igenis, honnan van joga *Toth Endre* nek az igazgatóság nevében *Hegyháti es Tardi* atyákat bizni meg a simona árulá-ával, helyesebben a szegény pénzérek megpre-elésével?

Adott-e meghatalmazást az igazgatóság erre?

Ha adott, meggondolta-e mit eslekezszik?

Bár akadna ember, aki ezt egy igazgatósági ülésen megkérdezné. Szomorúan látjuk, hogy sajnos, nincs, nincs. Egy húrondulnak ok mind, a bajor-taktika furfangos kivál szottai.

Elmondjuk mindezt mi majd a legközelebbi kongresszuson. Akkor talán még kiragadhatjuk kezükből a pusztulásnak induló nyugdíjintézet ügyét.

Azon formájában, a hogy most van, a jámbor koledálók lazas kiküldeté-éből, az erőszakos kapaszkodásból csak azt látjuk, hogy már — temetkeznek.

A haottai indulót majd elfujjuk mi, de nem a nyugdíjintézet, hanem inkább mai vezetői főfő.

Addig pedig mindenki ké szer megfontolhatja, míg e ak egyszer is egy krajezárt az ügynek urak kezébe ad.

Kaszás Lajos.

KÜLÖNFÉLÉK.

— *Felhívás a zuglói vendéglősökhöz.* A: összes zuglói vendéglősök folyó hó 8-án, szerdan del előtt 10 órakor *Berger Jakab* Zugló. járosz-utca 2 szám alatti vendéglőreben gyűlnek össze, hogy adó-sérelmük ügyében a polgármesterhez intézendő emlékiratot folytatóságosan alairják, amelyet lapunk élén egész szöregében közlünk. Felhivunk minden zuglói vendéglőst, aki még ez összejöveteletről nem értesül volna, hogy saját érdekében okvellenül megjelenék.

— *Farsangi vacsora Székesfehérvárott.* A „Székesfehérvári Vendéglősök, kávéosok es Italmérők Ipartársulata” képviselében *Trummer Sándor* alelnök mult számunkban közölt leveleiben, lapunknak hivatalos lappá történt megválasztásán kívül azt is tudatta, hogy január 26-ikára farsangi vacsorát rendeznek, melyre *Ihász György* is hivatalos. Szerkesztünk a meghívásnak eleget téve a fehérváriak farsangi vacsoráján meg is jelent, ahol lelkes fogadtatásra talált.

A lakomát a „Fekete Sas” szálló dísztermében tartották meg. Ott voltak: dr. Kalocsay Alán országgyűlési képviselő, Balázs Mihály elnök, Trummer Sándor alelnök, dr. Saára Gyula ipart. jogtanácsos, Kronhoffer Antal titkár, Varga István, Belák Ignác, Wlassics János, Glatz Samu, Mihályi Ferencz, Forster Flórián, Endersz János, Matusek J., Kollmann J., Hoffman L. stb. urak.

A lakomán az első felköszöntőt Trummer alelnök mondotta az ipartársulatra. A második felköszöntőt Kalocsay Alán a város országgyűlési képviselője mondotta, aki beszéde folyamán a szaksajtóra is térve, poharat emelt Ithász Györgyre, mint a szaksajtó legelhivatottabb képviselőjére. Beszélt utánna dr. Saára Gyula, majd szerkesztőnk, aki megköszönte a kitüntetést és még sokan mások. A kedélyes lakomának a hajnal vetett véget.

— Egészséges itale a bor?

Nem hiába, a francziák okos emberek. A francziák már belátták, hogy az igazi bornak mint *hygienikus* itatnak, fogyasztásáról gondoskodni kell. Páris városában a f. év jan. 1-től számítva fogyasztó közönség borfogyasztási adó ezimen többé egy krajczárt sem fizet; hanem a szeszre, a spirituszra, a „geiszt”-re vetnek ki magasabb fogyasztási adót. Hisz a vak nem látja, a bolond ember nem tudja, hogy a hamisítatlan bor általános élvezetének legnagyobb akadály a fogyasztási adó. — a forgalomba hozott, lelkiismeretlenül összekotyvasztott lőre és a pálinkának csufolt spirituozos viz. Hát az Engélet! ne kinozzák, zaklassák a mi magyar bortermelőinket és vendéglőseinket se azokkal a súlyos adókkal, meg a fogyasztási adószedő egész- és felfinanczokkal; vizsgálják meg azokat a lebujszokat, ahol javában gyártják a gyilkos mübort és a spirituozos papramorgót. Az olyan kitünő, hamisítatlan asztalborok, minőket mi termelünk és kimerünk, valóban tápláló, erősítő és egészséges italát képezik az emberiségnek. Ebből merítjük vidámságunkat, erőnket; nyerjük egészségünket, s ez ad reményt ex-lex-allapotunkban és mindenféle aj-bajunkban! Ahány orvost ismerünk, mindegyik *sürgősen* ajánlotta ennek az üdítő, vidámitó, jó gondolatokat szülő, kedves italnak fogyasztását betegnők, egészségesnek egyaránt. Abeszeg: borfogyasztási adó, mübor és spirituozos pálinka s egyéb kotyvalek!

— **Halálozás.** Nogell Sándor pizskei (Esztergom) vendéglős szaktársunk életének 51 ik évében jobblétre szenderült. A boldogultat bánatos özvegye, egy leánya és testverein kívül nagyszámu ismerősei és rokonai gyászolják. Béke poraira!

— **Társas összejövetelek.** A vendéglősök ipartársulata tagjainak pénteki reggelije február 10-én Prindl Nándornál Andrassy-ut 61. sz., február 17-én pedig Jhan Edénél Andrassy-ut 42. sz. alatt lesz megtartva.

— **A Magyar Széköző-Szövetkezet** ez idei rendes közgyűl. sét 1899. évi február

hó 12-en, d. e. 11 órakor tartja saját helyiségeiben. (V., Erzsébet-tér 10 sz.) Napirend: 1. Az igazgató tanács évi jelentése. 2. A mérleg előterjesztése. 3. A számvizsgálók jelentése. 4. Három igazgató tanácsi tag választása. 5. Három számvizsgáló választása. 6. Netáni indítványok.

— **Szálloda átvétel.** Ifj. Kommer Antal, a kerepesi-uti „Metropol”-szálloda eddigi tulajdonosa, f. évi április hó 1-én megváltik üzletétől és a szállodát saját részében *Potánovits* József ur fogja átvenni.

— **Eljegyzés.** Takáts János vendéglős szaktársunk eljegyezte *Wessely* Mária kisasszonyt, *Schovanez* János kávéház-tulajdonos bájos unokáját Budapesten. Isten áldása legyen a kötendő frigyén.

— **Vendéglő átvétel.** *Cserna* István a zuglói nagysőresarnok vendéglőse átvette a Kálvin-tér 3 sz. alatt levő Hanusz-féle vendéglőt. *Cserna* barátunk lonyhája és italai a nagy közönség igényeinek minden tekintetben megfelelők, azért a legmelegebben ajánljuk t. barátunk díszesen átalakított és berendezett vendéglőjét t. olvasóink becses figyelmébe.

A szesz mint szilárd anyag. Furesa világnak nézünk elébe. Ugy látszik, hogy ezután a spirituszt úgy fogják előállítani, mint a tésztát vagy cokoládét. A cognacot beszédjük pilula alakban, a seprőpálinka szilvórium. fenyőviz pedig részint bonbon alakot, részint pedig cokoládé alakot nyer. A közönséges pálinka részoldalakban készültik el s ezzel fogják a jövőre is köszöntőlni a torkot. — A szilárd szeszt egyberlini kémikus találta fel s egy vegyszert gyár máris foglalkozik a tömeges gyártással. A szilárd szesz meglehetősen kemény tömeg, mely tetszés szerinti való formába önthető, szét is rontható, vagdaltható s minden veszedelem nélkül kezelhető. Épp oly sokoldaluan, ugyszólva mindegyre használható is. És mi el ne legyen drágább a köznemes szesznel, előre áthatóan nagy a jövője az új találmánynak.

— **Táncvizsgálat a szomszédban.** Folyó hó 9-én, esü örtökön *Noticzer* Károly vendéglőjében Zugló, esöméri ut 195 szám a. szegény gyermekek tanházasára társas vacsorával egybekötött zártkörű táncestély tartatik. Kezdeté este 8 órakor. Belépti díj 50 kr. Családjegy 3 személy 1 frt.

— **„A szőlő helyes metszése”** ezimű szakmunka második bővített és átdolgozott kiadása ez év február havában fog megjelenni. Jellegje: „Szőlőt metszeni könnyű, de jól metszeni nehéz! Az okszerű szőlőmetszést tárgyaló ezen hasznos könyv most már a második kiadásban bővítve Maurer János, ismert nevű borász és lapszerkesztő tollából ered. Az egyes metszési módokat rajzokban is bemutatja. Kinek szőlője van, annak nélkülözhetetlen segédeszköze, tanácsadója és kímés bányája ezen könyv. Egy

front előleges beküldése mellett bérmentesen küldi meg szerzője, Maurer János (Kassa, Maurer-udvar).

— **Az ipartársulat bálja.** A budapesti szállósok, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulata és a budapesti pinczér-egylet 1899. évi február hó 28-án a Royal nagy szálloda összes termeiben jótékonycélu bált rendez, kezdeté 9 órakor, személy-jegy 3 frt. családjegy (1 ur, 3 hölgy) 5 frt. felülfizetések köszönettel fogadhatnak és hírlapilag nyugtázhatnak. A tiszta jövedelemnek a vendéglősök ipartársulatot megillető fele a szakiskola fenntartására fog fordítatni, a tiszta jövedelemnek a pinczér-egyletet megillető feléből 20% a szakiskola fenntartására, 80% a pinczér-egylet betegsegélyző-és temetkezési pénztára javára fog fordítatni.

— **A borhamisítók itéletei.** A „*Borászati Lapok*” e jeles szakközlöny szerkesztősege igen üdvös munkát produkált. Füzetbe foglalva adta ki az összes borhamisítók ellen a legfelsőbb forumig hozott itéleteket, amint jelzi: az alispánok, főszolgabírók, városi kapitányok és borvizsgáló bizottságok használatára, akik nagy haszát fogják venni e kis kézi könyvnek. A füzetben a borhamisítók így sorakoznak: Polatsek József, Weisenberger József, Ksztelitz Samu, Spitzer Samu, Berger József, Lipschitz Náthán, Baros (Friedmann) Gábor, Tick Izidor, Wallusching Rudolf, Neustadt Igná z, Bürger Márton, Hoehsinger Sándor, Weiser Berthold, Gyönyörű sorakozas, annyi bizonyos!

Rövid hírek. *Egy vikárius mint kávé.* Egy előkelő német lapból olvastuk, hogy Londonban néhány nappal előbb Peckham nevű külvárosban Summer-road-on „Victory” kávéház czim alatt, Russel Finaly vikárius egy elegánsan berendezett éttermet és kávéházat nyitott. A megnyitás alkalmával a zsufoláig megtelt kávéházban a közönséghez a következő beszédet intézte a reverendás tulajdonos:

A nép bizonyára sajátágosnak fogja tartani, az egyház emberét mint „Kávéház tulajdonost látni — ő pedig — mondja ebben semmi különöset nem lát, ha egy ember ki az Evangéliumot prédikálja, hogy az az ő polgártársainak egy előkelő, jó és tiszta felkező és szórakoztató helyet ne állítson fel. Miért ne lehetne e keltős hivatást gyakorolni egy embernek? (Élénk helyeslés.) Vállalatával mondja továbbá: nem óhajt pizskos versenyt csinálni és reális alapokra fektet, de csupán üzleti célra és ha nem fizet é ki magát, úgy egyszerűen bezárja. Ott ezután a lelkész, tehát nemcsak a lelkivigasztalásról gondolkodnak, hanem a testi jólétéről is. Nálunk Magyarországon még csak ez hiányzik, akkor bizonyára templom mellett nem volna alkalmatlan a korcsma vagy kávéház.

Poós Károly körmendi kávé, lapunk barátja f. év január 25-én tá tá egybekelőt Házás Mariska k. a. özv. Házás Nándorné bájos és szelleműs leányával, a magyarok Istene bő áldásával házmozza el kötött frigyüket.

Disznótör. *Noficer* Károly zugló vendéglős-szaktársunk *Csömöri-ut 195. sz.* alatt levő új vendéglő helyiségében e hónap 10-én, valamint minden pénteken disznótört tart. A ki a jó magyaros konyhát szereti s a dunántúliak izletes ételéről fogalommal nem bír, az keresse fel *Noficer* barátunk vendéglőjét, mert ott győződhetik meg Brillat Savarin amaz ismert állításáról, hogy a hol az ember jól étkezik, oda mindig szívesen gondol és tér vissza. Ne feledjük el tehát *Noficer* szaktársunk pénteki disznótörtait.

Uj vendéglő. *Neizer* Ferencz, a „Pannónia“ szálloda régi derék pinczére, az Eszterházy-utca 4. sz. alatt épült új palotában diszes vendéglőt nyitott. Kiváló, ifjú szaktársunk új vállalatához sok szerencsét kívánunk.

Helvétia-kávéház. Az Andrássy-ut 35. sz. alatt levő volt Andrássy-kávéházat, annak derék új tulajdonosa, *Schwarz* Béla, a legutóbbi napokban átvette s ünnepélyesen megnyitotta. *Schwarz* B., ki az „Abbazia“ kávéháznak volt hosszabb ideig kedvelt főpinczére, új üzletének személyzetét is a pinczéség színe-javából állította össze. Főpinczérül *Koltay* D. Józsefet, második számolólul pedig *Szájer* Bélát alkalmazta. Mindkettőjük köztiszteletben álló, kiválóan képzett és előkészény szakember.

A bártfai fürdőn levő Schubert-szálloda főpinczéri állását a folyó évi fürdő idényre ismét *Pfáhl* József ismert nevű derék főpinczér barátunk foglalta el. *Pfáhl* 12 éven keresztül volt a Tátrában főpinczér, jelenleg az „A“ kávéház üzletvezetője Budapesten. Mindenütt tisztelve és becsülve volt. Sok szerencsét kívánunk tisztelt barátunknak.

Hamis bor. Sátoralja-Ujhelyről táviratozzák: *Barthos* József főszolgabíró tegnap a borvizsgáló bizottsággal nagy vizsgálatot tartott a Magyar király szállóban és még két korszámban. A bizottság mindenütt nagy mennyiségű *pécsi*, *villányi* és *budafoki* hamis bort konfiskált.

Fürdővendéglősök figyelmébe! Mindazon fürdővendéglősök vagy fürdőigazgatóságok, kiknek a folyó 1899-iki fürdő idényre nem volna még jól szervezett *szőlő- és szőlőszőlőszőlő*, ez iránt forduljanak a „Vendéglősök Lapja“ szerkesztőségéhez. Megfelelő zenekart szívesen ajánlhatunk.

Az édes bor. *Tahy* István biai főszolgabíró másfélévvel ezelőtt megvizsgálta a promontori pinczékét s a többi közt a *Dietzl-czég* boraiból, meg *Klein* József borkereskedő boraiból mintát vétetett. A kémiai vizsgálat valódi borknak találta valamennyit, csak *Klein*nak egy hordó édes borát nem. *Klein* akkor azt vallotta, hogy *Dietzl*től vásárolta a bort. A tárgyalást 1-én tartotta meg *Tahy* főszolgabíró. *Dietzl* Viktor kijelentette, hogy a kérdéses hordó bor nem volt érintetlen, a mikor mintát vettek belőle, sőt a czég pecsétje sem volt rajta. A főszolgabíró rögtön meghozta az ítéletet; *Dietzl* Vikort 200 forint pénzbírságra és 30 napi fogházra, *Klein* Józsefet pedig 25 forint pénzbírságra ítélte. *Dietzl* fölébezt az ítélet ellen.

— **Fehér holló.** A mostani exlexes világban, midőn lépten-nyomon egyebet sem hall az ember, csak panaszt, igen jól esik hallanunk, hogy kitartó szorgalommal és szakértelemmel biztos existenciát és megelégedést is lehet kivívni. *Enyedy* Sándor, szarvasi derék szaktársunknál találjuk meg, a ki szakképzettségével, előzékenységével és finom bánásmódjával, nem különben jó magyar konyhájával s kitünő zamatos italaival valóságos kincses bányává varázsolta át üzlet-helyiségét, a mely a mulatni vágyó fiatalság befogadására igen szakszor szüknek bizonyul be. Gratulálunk!

A szombathelyi Seiler és utó-dai czég kiadásában megjelenő „Étlap és Italisme“ szakkönyv, melyet lapunk belmunkatársa, *Szauer* Sándor írt, f. év jan. végére kellett volna megjeleneni, de a szerződésben beállott akadályok miatt késlekedést szenvedett, miről fentnevezett czég az előfizetőket ez uton értesíti s felkéri mindazokat, kik gyűjtőívet kaptak, szíveskedjenek azt mielőbb beküldeni, egyszersmind jelezhetik, hogy e kitünő műre ezideig 720-an fizettek elő, mely megérdemelné, hogy minél szélesebb körben terjesztessék.

Különben fentnevezett czégnél utánvét mellett is megrendelhető, valamint lapunk szerkesztőségében is, ára 2 ft. Bolti ára magasabb lesz.

— **Frischauf** Ferencz váci-ut 16. számú vendéglőjét átvette Ungár, volt ballasa-gyarmati vendéglős, *Niemetz* Gyula közvetítésével.

— **Ács Lukács** üllői-ut 107. számú vendéglőjét átvette *Jeszenszky* József *Niemetz* Gyula közvetítésével.

— **Szenzációs zenélő ujdonság.** *Zimmermann* József vendéglős szaktársunk József-körut 46 sz. alatt diszes helyiségét egy eddig még a fővárosban nem létezett zenélő órát állított fel. A villanyszerkezetű ujdonság páratlan a maga nemében.

— **A gazdák és a mübor törvény végrehajtása.** A müborgyártás elharapódzása nagy levertséget idézett elő már évek óta a bortermelők körében, ami a szőlőtelepítések kisebb mérvében is kifejezésre jött. A borhamisítók 10—12 ftos boraival szemben a bortermelő nem lehetett versenyképes és ezer és ezer hektoliter számra halmozódtak fel a termelők borkészletei ott, ahol a gazda azt potom áron elvesztegetni nem volt hajlandó. Ezeket a bajokon a mübor-törvény egyáltalán nem segített s annak intézkedései a gyakorlatban nem érvényesültek; csak a legutóbbi időben sikerült a tisztességes kereskedelem és a gazdaközvélemény nyomása alatt a mübor-törvénynek a végrehajtását keresztül vinni, illetve egy új végrehajtási rendelet alkottatni. Ez az új végrehajtási rendelet sem érvényesült volna, azonban a gyakorlatban s a müborgyártók nem vették volna el méltó büntetésüket, ha *Darányi* földmivelésiügyi miniszter kötelességszerűleg nem teszi a gazdák ügyét a magáévá, s a végrehajtási rendeletnek nemcsak megalkotásáról

de végrehajtásáról is erélyesen nem gondoskodik. A borhamisítások leplezése s megbüntetése napirenden van s nem csoda ha ezeknek s a velük összeköttetésben levőknek nagy táborra elkeseredett akciójt fejt ki a földmivelésiügyi miniszterrel szemben. Ez az akció sorompóba hívja a gazdaközöniséget is, amely eddig megelégedéssel és megnyugvással nézte a földmivelésiügyi miniszter tevékenységét, amely nemcsak a törvény és rendeletek megalkotására, de azok végrehajtására is irányul. Az O. M. G. E. szőlőszeti és borászati bizottsága e hónap 10-én azaz pénteken délután tartandó ülésén fogja a borhamisítók érdekében megindított akció ellensúlyozására szolgáló módozatokat megbeszélni.

— **Vendéglő átvételek.** Budapesten a kerepsi-ut 36. sz. alatt levő *Karikás*-féle vendéglőt, annak eddigi üzletvezetője *Fábián* Elek barátunk vette át. *Fábián* szaktársunk vendéglőjét ajánljuk a t. közönység figyelmébe. — *Csögör* Gyula szaktársunk átvette a *Rökk* Szilárd-utca 19. sz. alatt levő vendéglőt *Raffa* Jánostól. Sok szerencsét kívánunk derék dunántúli magyar szaktársunknak!

Az O. P. Egyesület és a pinczér asztaltársaságok.

Az elmúlt évben, különösen az utolsó felében volt alkalma a szakügyek valamint minden mozgalmak iránt érdeklődő szaktársaknak tapasztalniok, hogy a vidéki városokban mily gyors egymást követően keltek fel a pinczér asztaltársaságok.

Ez a jele annak, hogy nem halt ki még a közügy iránti érzélem, — csak delejes mámorban leledzik, miből egy biztos kezekkel és előre látó tehetséggel bíró mester könnyen kiábrándíthatná.

Eme asztaltársaságok alakítása körüli mozgalmak gőzpóntja, mely a lüktető erőt szügeralta elvitathatlanul a szegedi szaktársak köréből indulván ki és terjeszté az az eszme iránti érdeklődés fokozatát.

Elismerjük, hogy igazán nemes és dicsegetre méltó cél, melyet kibontott zászlóikra irtak. Az ismeretség és a jóviszony fejlesztést, lelkesedést a magyar szóért, ápolni a hazafiságot, terjeszteni a művelődést, gondoskodni szerencsétlen kartsarsainkról, — rendezni társadalmi állapotainkat, mindannyi nemes és humánus cél.

Ezen nemes munkásságuk nem is kifogásolható, de t. szaktársak engedjék meg és eleve felkérem, ne *vegyék* rossz néven, ha én is kimondom a szót és pediglen azért, miután igaz érzelmeikkel bírok minden ügy iránt, melylyel szakunk szekerét előbbre tolhatjuk, de viszont egy körben forogni, mint a malomkerék, melynek garatja nincs, erre sem kedvvel, sem ambícióval nem rendelkezem, tehát itt csakis a vezetést kárthatom, mert ez nem helyes és nem célhoz vezető, mint ez ideig ez eszközöltetik.

Az asztaltársaságok ilyen jótékony és kulturális célok szolgálatában rendszerint érdeklődés mellett alakulnak azzá.

A kartsarsak pillanatra (sajnos) lelkesen karolnak fel, mint jelenben is konstatalható,

néhányszor megjelennek az összejeveteleken, s aztán egyszerre megváltozik minden, meg hasonlanak. Az érdeklődést lassu közöny váltja fel, elszibbad a vonzerő, s azok, kik eleinte lelkes buzgalommal lettek tagokká, azok lassan-lassan az összejevetelekről is elmaradnak.

Igy volt ez mindig és sajnálattal konstátálom, így van ez ma is.

Az asztaltársaságok alakulások stádiumában élük fénynapjaikat; — ha egyszer már bele élte magát működési körébe, ha már létének jelét a gyakorlati életben is igazolhatná és mindinkább fényes eredményekkel folytathatná, — elköltözik eresze alá a rideg közöny, mely rövid idő alatt rombolja halomra azt a nehezen megvalósított üdvös intézményt, melyért sok lelkes ügybuzgó szaktárs önzetlenül és kitartóan küzdött.

Lelohad a szalmaláng lelkesedés, csökken g támogatás és végül felbomlik az egész. Az asztaltársaságok alakítása tehát lehet czél, az összetartás és társalgás biztosítására, hogy az eszmék láncszemei egygyé forrasztásának. — de semmi esetre sem egy országos egyesület megvalóításának alapköve.

De különben is a tornyot sem a kupolájáról kezdik építeni, hanem — szilárd talajra, mely a suly alatt nem süpped és erős alapkövekre, mely a viharral dacolni tud, — még pedig alulról felfelé.

Hanem az építészetnél az anyagon kívül az értelem is megkivántatik, mert nemcsak az anyagi haszonnak szabad irányítani, a munka befejezését, — hanem az erkölcsi sikere is sulyt kell fektetnünk.

Már pedig t. szaktársak, mi úgy vagyunk a Szegediek által proponált O. P. E. előkészítő munkájával, mint azok, kik a Babilon tornyát kezdték építeni, hogy előbb-utóbb nem értjük meg egymást, mert őket már most sem értjük, mert abból a mit akarnak egyáltalán csak azt ismerhetjük el, hogy három négy ember anyagi sikerekre vadászik. És ez a három-négy ember óhajt imponálni az egész országban és vezetni az egész kasztot az orránál.

Ezért helytelen a mai irányzat és czéltalan is; hogy miért? erre még rá térek az O. P. E. alapszabálytervezetének bonczkés alá vétele alkalmával és csak azt ajánlanám, hogy első sorban alakítsunk helyi szak-egyesületeket, lehetőleg megyénként és a nagyobb városok egyenkint, melyek erős alapköveivé és kitünő fiókjaivá lennének az alakítandó O. P. Egyesületnek

A folytatást a jövő számban esz-
közlöm.

Szauer Sándor.

CSARNOK.

Csak te.

*Csak te nem értesz meg,
Nem szeretsz meg engem,
Csak teneked nem kell
Az én nagy szerelmem;
Pedig a napok is
Csak attól ragyognak,
Madarak az ágon
Mind arról dalolnak.*

Tavaszi virágzása,

Nyár gyümölcsözése:

Mind az én szerelmem

Édes átérzése.

Hejh, velem te kis lány

Ha megelégednél:

Ilyen szerelemmel

Beh boldog lehetnél!

Dura Máté.

Házasulandó barátomhoz.

Egyetlen, bizalmas jó barátom,
Soraidra ez válaszom:
Lepke voltál itt-ott mindég,
De a szárnyad megégették.
Tudod-e mi történt veled?
Igaz érzés a szerelmed!
Láng a szívbem, tűz a szemben,
Igy kezdődik a szerelem.
Gyűrűt tesznek a balkézre,
Vezetnek az esketésre.
Mig a nász-hajnal nem hasad,
Az izgalom el nem marad.
Mézeshetek elmulása,
Kever igazi hinárba.
Jönnek a házi barátok,
Szitnak újra gyötrő lángot...
Gyötrelmes a lefekvésed,
Kinnal telt az ébredésed.
A házasság pokol-fülke,
A hol a szív főve, sülve,
Éjjel-nappal ördög tánczot
Járat velünk — mig a ránczot
Bájainkra fel nem rakja
S azt mondják ránk: „Mars, ad akta.“
Az asszony nép mind egy fajta,
Akár szőke, akár barna,
Nyáron sirnak szép ruháért,
Télen divatos bundáért.
S ha te, mint férj, megtagadod,
Megveszi a jóakaród.
Mi a bűn az alapja?
Érdek, ármány nagy hatalma.
Nő, hogy éljen, szerethessen,
Puposhoz is férjhez megyen.
Nő a pokol alkotója.
Társa meg a megáldója.
Papok a bűn főszerezői,
Kebllüket sok rossz tett földi.
Egyik játszik a szivekkel,
Másik meg az erényekkel.
Pap áldja a házasságot,
S ő kerüli a családot.
Csábit jobbra, csábit balra,
Végül pénzzel férjhez adja...
Azért csak az a tanácsom,
Ne töprengj a házasságon.
Igaz, hogy mindegyik szidja —
De a mig csak szíve bírja,
Rózsa lánczczal kötözgetve,
Kullog, duzzog, reménykedve,

Hogy majd így lesz, hogy majd úgy lesz
Pedig csak egy kocsirúd lesz,
Mely irányt ad több életnek,
Kis örömmek, sok keservnek.
Egyes számban nincsen élet,
Többes számban pörben élnék,
De mégis jobb kibékülni,
Mint egyedül megvétni.
Nincs miközttünk már igazság,
Pokol, a mit itt a szem lát —
Enni, inni, ez a jelszó:
Mennyország lesz a koporsó.

Kiss Mihály,
a Népszínház tagja.

Idegenből.

Idegen föld, idegen ég,
Idegen itt nékem mind még.
Halvány arczod meg a bánat,
Hárman lakjuk bus szobámat.
Ne sirj, ne sirj!

Ne gondoldj te soha másra!
Ez szerelem hitvallása.
Órangyala az a hűség,
Félteve őrizi a magas ég.
Ne félj, ne félj!

Sose fájjon hű szivednek,
Az emberek ha nevetnek.
Azt beszélik a csillagok:
A ki szeret, csak az boldog.
Hidd el, hidd el!

Út az óra nemsokára,
Örömköny hul két orczádra.
Meghallgatva imádságunk,
Visszatér a boldogságunk.
Örülj, örülj!

Muczus.

Vendéglős álma.

Itt, tt a Kárnevál, a jókedv királya!
Reggel, este, éjjel pohárcsengés járja.
Szabad asztal, vagy szék, üres üveg nincsen,
Megerszánt végre minket az a boldog Isten.

Gyere anyjuk, nézd meg, hogy ürül a hordó,
Nem jön többé hozzánk m. kir. végrehajtó.
Veszek neked ruhát, suhógókat, szépet,
A konyha küszöbét, többé át nem léped.

Tartunk kocsit, lovat igaz magyar fajtát,
Nyerítve, tánczolvá röpi Sáríkat
Mindon fényes bába, uri mulatságba...
Igy élünk ezentul édes boldogságba!

Eladó kávéház.

Székelyudvarhelyt az EURÓPA-KÁVÉHÁZ
és CZUKRÁSZAT új berendezéssel hosszas
betegség miatt azonnal eladó. Értekezhetni:
Székelyudvarhelyt a tulajdonosnál: GÖNCZY
ÁRPADNÁL.

Eladó vendégfogadó.

Egy 26 ezer lelket számláló alföldi
városban, ahol főgymnásium és két nevelde
is van, a legelőnkebb forgalmi ponton régen
fennálló és virágzó **vendégfogadó** teljesen
berendezve, családi körülmények miatt örök
áron eladó (15,000 frt). Bővebb felvilágosi-
tást ad a kiadóhivatal.

NYILT TÉR. *)

Alapított 1869.

Kitűnőnek bizonyult

SÖRMÉRŐ
KÉSZÜLÉKEK
lég- vagy szénsavnyomássalszabadalmazott hűtővel
ajánlja

Watterich Arnold

BUDAPEST, dohány-utca 5.

Költségvetés ingyen.

Sörszivattyú, sörpezsgősapok, minden bor-
betegség elleni czikkok.Essencziák a rum-, likőr- és eczetkészít-
éshez hideg uton, minden készülék nélkül.

Képes árjegyzék és kezelési könyv ingyen.

Berkán Gyula
papir-kárpit raktára.

Budapest, VI. Bajnok-utca 28.

Elvállalja kávéházak, szállodák, korcs-
mahelyiségek és privát házak kárpitozását
mérsékelt árak mellett.Kárpitok dusan felszerelt raktárában
választhatók. Költségvetéseket és árjegyzéket
ingyen és bérmentve küld

Korcsmahelyiség

a VIII. kerületben kiadandó esetleg berendezéssel
együtt átadandó azonnal vagy a jövő negyed
elejére. Bővebbet a lap kiadóhivatala.*)E rovatban közöltékért nem vállal felelőséget
a szerkesztő.

Kiadó transitó pineze.

Budapesten, a VII-ik kerületben (kült.lek) egy
szép nagy világos **pinezhelyiség** 300—400
hektoliter borra évi 200 forint bérösszegért kiadó.
Ugyanott 37 darab **légszusz kandelláber**
is jutányos ártért **aladó**. Az épületben pedig
egy csinos **bolthelyiség** trafiknak vagy más
célra azonnal **kibérelhető**. Bővebbet **Ihász**
György közvetítő intézete, Budapest, VII. Akácfa-
utca 3 sz.

Molnár Vilmos

cs. és klr. szab.

sérvkötész és kesztyűgyáros.

Dusan felszerelt raktár minden e szak-
mába vágó különlegességekben.

Budapest, VII. ker., Károly-körút 19. szám.

Kizárólag itt kapható a **legjobb**nak
elismert **szabadalmazott kettős és egy-
oldalú sérvkötő**.Egyedül az én pelottáim vannak úgy
készítve, hogy **bármily testtartáshoz és**
testmozgáshoz **simulnak** s rugalmas ellen-
állásuk minden más készítménynél nagyobb
és állandóbb.Pelottáimnál **feldörzsölések, bőrlob-
bok, maródások s kellemetlen nyomási**
érzések ki vannak zárva.**Sérvkötőim** **ára a legjutányosabb.**A legszebb és legtartósabb **kesztyűk**
nálam kaphatók.Egyetlen raktár a **legzelesterűbb s**
elpusztíthatatlan, legkülönfélebb

pinczértáskákban,

melyekre különösen felhívom a vendéglős és
pinczér urak figyelmét. Tisztelettel

MOLNÁR VILMOS.

Ságh József

„ZENELAP“-JA
(XIII. évf.)

Megjelenik minden hó 5. 15. és 25-én.

Egész évre 4 frt.

fél „ 2 „

Magyar és német szöveg; időnkint
érdekes zenemű melléklettel. Az előfizetési
pénzek a „Zenelap“ kiadóhivatalába Buda-
pestre, Aggteleki-utca 4. I. em. küldendők.

Kiadó vendégfogadó.

Erdélyben, egy nagyobb
vidéki városban levő jó for-
galmu vendégfogadó teljes
berendezéssel

eladó.

Az üzlethez tartozik: egy
kávéház, két ebédlő, egy ivó
szoba, vendégszobák, kert-
helyiség kuglizóval, egy
külön álló csapszék, nagy
istálló, kocsiszin, nagyobb
zöldeges kert, zöldegesek
termeléséhez és mellék épü-
letek.Bővebbet a „Vendéglős-
ök Lapja“ kiadóhivatala ad.

Hirdetmény.

Tolna-Könyiban a nagyvendéglő

a hozzátartozó épületekkel szabadkézből

azonnal örök áron eladó.

A venni szándékozók érte-
kezhetnek alulirott tulajdo-
nossal Tolna-Könyiban.

Tisztelettel

Nyers László

vendéglős.

„Munkás-Otthon szövetkezet“ Budapest, VII., Király-utca 99. szám.

HIRDET MÉNY.

A „Munkás-Otthon szövetkezet“ telepén Rákos-Keresztúron
f. é. február hóban 1000 munkás családi ház építését fogja meg-
kezdeni, olykép, hogy 500 ház legkésőbb f. é. szeptember hó
15-ig teljesen lakható állapotban elkészül.A „Munkás-Otthon“ szövetkezet ezen telepen egy nagy
vendéglő és kávéházlétesítését, illetve bérbeadását tervezi, a melynek bérletére illetve
létesítésére ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.A kellően felszerelt s lepecsételt ajánlatok legközebb **folyó**
évi február hó 11-én d. e. 12 óráig adandók be a szövet-
kezet igazgatóságához (VII., Király-utca 99.) Közelebbi feltételek
s bővebb felvilágosítás szereshető a szövetkezet irodájában (VII.,
Király-utca 99.) köznapokon este 5—8-ig, ünnep- és vasárnap
délelőtt 9—12 óráig.

Budapest, 1899. január 25-én.

A „Munkás-Otthon“ szövetkezet igazgatósága.

Telefon 58—35.

Telefon 58—35.

NIEMETZ GYULA

törvényszéki leg bejegyzett

üzletek adás és vevési ügynöksége

közvetít: szálloda, kávéház és vendéglői üzleteket a
fővárosban és vidéken.

Iroda: Budapest, VIII. Röck Szilárd-utca 18. sz.

a népszínház mellett

Megbízások lelkiismeretesen, pontosan és a legna-
gyobb titoktartás mellett gyorsan teljesíttetnek.



A magyar zeneiskola.
III. ker. zeneiskola.
X. ker. zeneiskola
és több intézetek
szállítója.

Cimbalmok

melyek az Ezredéves kiállításon az **első díjjal** egyedül lettek kitüntetve s így az illetékes zenekapacitások által is minden tekintetben a legkitünőbbeknek lettek és vannak elismerve, jutányos áron kaphatók

HABITS ANTAL

hangszerész, különl. cimbalomkészítőnél
BUDAPEST, VIII. ERZSÉBET-KÖRUT 42.

Javítások elfogadtatnak. Árjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

József főherceg 6. eszás. és kir. fensége udvari szállítója.
Fülöp Szász Coburg-Gothai herceg 6. kir. fensége szállítója.

Sürgönyezim: **Gottschlig Budapest,**

Telefon 57-86.

Gottschlig tea-, rum- és cognac- nagykereskedő Ágoston Budapest

Központi iroda:
IV., Váci utca 4. szám.

RAKTÁRAK:

IV., Váci-utca 6. sz. a „Mandarinhoz”
a Városház-tér mellett.

VI., Andrassy-ut 23 „Hong-Cong városához”
a kir. opera átellenében.

IV., Egyetem-tér, Egyetem-utca
sarkán, a „Japán nőhöz”

KIVITELI PINCZÉK:

X., Kőbánya, Fűzér-utca 9. szám.

Közvetlen behozatalu valódi chinai és orosz karavan-teák, Jamaica-, Brazíliai és Cuba-rumok, francia cognacok, likőrök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palackokban, eredeti árak mellett.



Arjegyzék ingyen és bérmentve.

TÖRÖK BÓDOG

fűszer-, csemege-, tea és rum kereskedő
BUDAPEST,

Kerepesi-út 44. a Népszínház átellenében.

Ajánlja:

Cukor legfin. lund. 1 K. —.40

Kávé:

| | | |
|---------------|------|------|
| Cuba legszebb | 1 K. | 2.20 |
| Ceylon | 1 | 2.— |
| „ finom | 1 | 1.80 |
| Arany Jáva I. | 1 | 2.20 |
| „ II | 1 | 2.— |
| MoCCA arabiai | 1 | 2.10 |

Tea:

| | | |
|------------------|------|------|
| Mandarin keverék | 1 K. | 10.— |
| Császár keverék | 1 | 8.— |
| 3 féle keverék | 1 | 6.— |
| Souchong I. | 1 | 4.— |
| Por tea | 1 | 3.— |

Rum:

| | | |
|-----------|-------------|------|
| Brazíliai | 1 1/2 liter | 1.40 |
| „ | 1 | 1.— |
| „ | 1/2 | —50 |
| Jamaicai | 1 | 1.50 |
| „ | 1/2 | —80 |
| Ananas | 1 | 2.50 |
| „ | 1/2 | 1.30 |

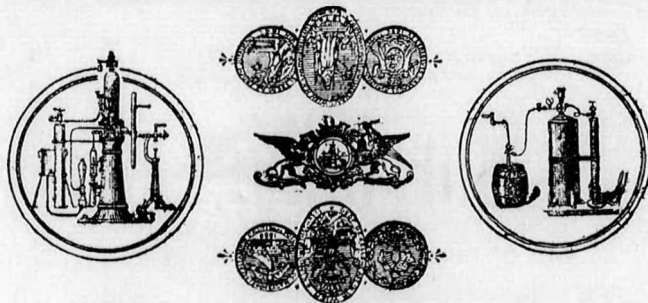
Sonka:

| | | |
|---------------|--------|------|
| Prágai I. | 1 K. | 1.20 |
| Kassai | 1 K. | 1.— |
| Zneimi uborka | 1/1 ü. | 1.30 |
| „ | 1/2 | —80 |
| „ | 1/4 | —45 |

Pezsgő:

| | |
|------------------|------|
| Törley Talisman | 2.20 |
| Luis Francois | 2.20 |
| Huber Genti Club | 2.20 |
| Prince of Vales | 2.20 |
| Litke Sport | 2.20 |
| Carte blanche | 1.20 |
| Jokey Club | 1.20 |
| Korona | 1.20 |

Friss töltésű bel-
és külföldi ásvány
vizek.



Ries és Berkovits

Budapest, Kerepesi-ut 66

CS. és K. SZAB. NYKELÓNSZYFONKUPAK-
ÉS GÉPGYÁR

SZAB. SZÉNSAV- ÉS KÉNSAV-
SZIKVIZGÉPEK

VIZSZÜRÖK- és SÖRNYOMOKÉSZULEKEK-

UJDONSÁG.

HYGIENIKUS, MINDEN VISSZAÉLÉST KIZÁRO

„Unicum” Szzyfonfejek

Ries és Berkovits szabadalma.

„IDEAL”

elsőrendű csah szikvizűvegek

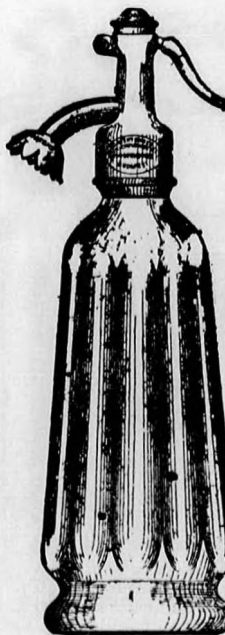
Ries és Berkovits Szabadalma.

ELŐNYÖK:

Szokelésorbulás és piszkolérakodás
kizárva. — Továbbá legnaggyobb ex-
plozióellenállóképességgel bírnak.

Legizlésebb façon.

Csak akkor eredeti és valódi, hogy ha az üveg
alja a fenti védjeggyel van ellátva.



ALAPÍTTATOTT 1858.

Diszokmány

PÁRISI KIÁLLÍTÁS.

Tóth István

ezelőtt Schventner J.

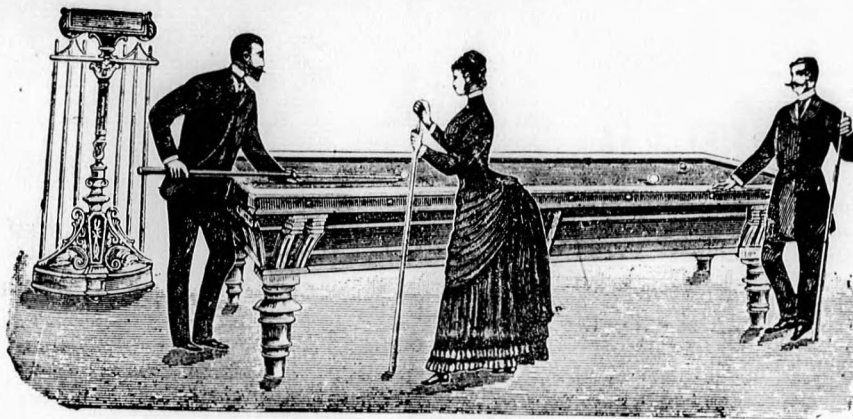
tekeasztal és műbutor gyára.

ALAPÍTTATOTT 1858.

Diszokmány

PÁRISI KIÁLLÍTÁS.

A legkitünőbb bilárdok a fenti cégnél kaphatók a legmérsékeltebb árak mellett.



Gyár és raktár: Budapest, VIII., Gyöngytyuk-utcza 8.

Vendéglősök figyelmébe!

Boreladás.

Van szerencsénk a tisztelt vevőközönség becses figyelmét

Zalamegyei

Balaton- és Szegzárdvidéki

kitünő minőségű

uj- és ó-borainkra felhívni.

Árjegyzékkel és mintával szívesen szolgálunk.

Walder Sándor és Fia

bornagykereskedők

DOMBOVÁR.

Alapítva 1870.

Makói Ipar- és Kereskedelmi Társulattól.

Szálloda bérbeadás!

A „Makói ipar- és kereskedelmi társulat” tulajdonát képező

Makón a Fötéren 3. szám alatti házban levő

„Nemzeti Szálloda”

hozzátartozó kávéház, étterem, nyolcz vendég szoba és mellékhelyiségekkel együtt

kedvező feltételek mellett

bérbeadó.

Megjegyeztetik, hogy az emeleti helyiségeket a *makói uri kaszinó tartja bérben* és hogy a bérlet tárgyában értekezhetni a „Makói ipar- és kereskedelmi társulat”-nál, vagy a mostani bérlő: *Schambach Emilnél.*

Makón, 1899. január 29-ikén.

Makói ipar- és kereskedelmi társulat

760. kig. szám.
1899.

Hirdetmény.

Szab. kir. Eperjes városa a tulajdonát képező
s a város közvetlen határában fekvő

Vileczhegyi vendéglői és fürdőházi épületek

az összes mellékkelhelyiségekkel együtt f. é. június hó
1-ső napjától számítandó **3 évre bérbeadni**
szándékolván, — az e czélból megtartandó árverés
határidejéül f. évi február hó 22-ik napjának d. e.
9 óráját a városháza tanácsstermében kitűzi azzal,
hogy az árverés megkezdéséig ajánlatok is beadhatók
s hogy az árverési föltételek a hivatalos órák alatt a
város főjegyzőjénél bármikor megtekinthetők.

Kelt Eperjesen, 1899. évi február hó 1-én.

Mandics
polgármester.

237. szám.
k. i. 1899.

Árverési hirdetmény.

Alulírott községi előljárátság részéről ezennel
közkhírré tétetik, hogy a községi képviselő testület
által folyó évi január hó 31-én tartott rendkívüli köz-
gyűlésben hozott határozat szerint a **pilis-esabai**
cs. és kir. mindkét katonai táborban
gyakorlandó

markotányos (Kantine) és szatócs üzletek

folyó évi február hó 23-án délelőtt 10 órakor

Pilis-Csaba község házánál megtartandó nyilvános
árverés útján az 1899, 1900 és 1901. évi táborozási
idény tartamára

haszonbérbe fognak adatni.

A táborozó és ellátandó katonaság átlagos napi
létszáma 1600—1800 ember.

Az árverési feltételek **Pilis-Csaba község jegyzői**
irodájában a hivatalos órák alatt mindenkor meg-
tekinthetők.

Pilis-Csaba község előljárátsága.

Vendéglői üveg-edények

TÖRVÉNYES KORONA HITELESÍTÉSSEL

kaphatók: Üveggyártelepek, ezelőtt

Schreiber J. és Unokaöcscseinél

Budapest, IV. Régi posta-uteza 10. sz. félemelet.

Árjegyzék ingyen és
bérmentve.



Árjegyzék ingyen és
bérmentve.



Hirdetmény.

vb: Bereczky Lajos szegedi szállodás és vendéglős csödtömegéhez tartozó és a szegedi „Tisza szálló” berendezését és felszerelését képező ingóságok csödválasztmányi határozat folytán **ajánlati verseny útján** adatnak el.

Az ajánlat, vagy az alábbi négy csoportra együttesen vagy azokra külön-külön is megtehető; és pedig:

I. A szállodai üzletre, a melyhez tartoznak a csödleltár 1—9 és 2327—2330 tételei alatt 1341 frt becsértékben fölvevett omnibusz, kocsik, lovak, hintó és szerszámok, — a csödleltár 466—489 tétele alatt 215 frt 70 kr. becsértékben fölvevett mosóhelyiségbeli felszerelése, — a csödleltár 244—250 tétele alatt 44 frt 50 kr. becsértékben, valamint a csödleltár 295—308 tétele alatt 79 frt 20 kr. becsértékben fölvevett eselédzobai butorzat, — a csödleltár 827—922 tételei alatt 633 frt 40 kr-ra becsült előcsarnokbeli, irodai és szolgáoszobai felszerelések, — a csödleltár 923—2220 és a csödleltár 2226—2230 tétele alatt 13925 frt 50 kr. becsértékben fölvevett 49 vendégszobabeli butorzat, — a csödleltár 2221—2225 tétele alatt 1707 frt becsértékben fölvevett vendégszobabeli ágy és fehérenemű, — a csödleltár 2231—2281 tétele alatt 449 frt 65 kr. becsértékben fölvevett, jelenleg raktárban elhelyezve levő különféle vendéglői felszerelési tárgyak, — a csödleltár 2282—2295 tétele alatt 1885 frt 50 kr. becsértékben fölvevett nagy táncsterembeli berendezés, — a csödleltár 2296—2298 tétele alatt 85 frt becsértékben fölvevett bálterembeli páholyok berendezése, — a csödleltár 2299 és 2300 tétele alatt fölvevett kis terembeli berendezés, — a csödleltár 2301—2304 tétele alatt 33 frt becsértékben fölvevett lépcsőházbeli felszerelés, — a csödleltár 2305—2312 tétele alatt 332 frt becsértékben fölvevett ablakroletták, — a csödleltár 2313—2325 tétele alatt 150 frt 10 kr. becsértékben fölvevett és a padláson elhelyezett különféle tárgyak, — és a csödleltár 490—492 tétele alatt 16 frt becsértékben fölvevett gépházbeli berendezés, a melynek együttes becsértéke 21651 frt 05 kr.

II. Az ebédlői üzletre, a melyhez tartozik a csödleltár 109—180 tétele alatt 888 frt 90 kr. becsértékben fölvevett konyhaberendezés, — a csödleltár 181—243 tétele alatt 462 frt 25 kr. becsértékben fölvevett vegyes éléskamrai felszerelés, — a csödleltár 251—294 tétele alatt 770 frt 70 kr. becsértékben fölvevett udvarkertbeli felszerelés, — a csödleltár 425—465 tétele alatt 583 frt 60 kr. becsértékben fölvevett jégpince, egyéb pinczabeli berendezés, éléskamrai tárgyak és eselédbutorzat, — a csödleltár 493—502 tétele alatt 629 frt 30 kr. becsértékben fölvevett asztali edények, — a csödleltár 510—550 tétele alatt 506 frt 35 kr. becsértékben fölvevett csapszékbeli berendezés, — a csödleltár 503—509 tétele alatt 122 frt 60 kr. becsértékben fölvevett kertszékek és különféle berendezés, —

a csödleltár 552—652 tétele alatt 5424 frt 10 kr. becsértékben fölvevett ebédlői felszerelés, — a csödleltár 653—682 tételei alatt 1889 frt 50 kr. becsértékben fölvevett fehéreneműek, — és a csödleltár 309—424 tétele alatt 1995 frt 60 kr. becsértékben fölvevett italneműek és pinczefelszerelés, a melyeknek együttes becsértéke 13272 frt 90 kr.

III. A kávéházi üzletre, a melyhez tartoznak a csödleltár 551 tétele alatt 126 frt becsértékben fölvevett szeszesitalok, a csödleltár 683—826 tétele alatt 6158 frt becsértékben fölvevett kávéházi felszerelés a csödleltár 2326 tétele alatt 5 frt becsértékben fölvevett járdatoldalék az épület előtt, a melyeknek együttes becsértéke 6289 frt.

IV. A magánlakbeli berendezésre, a mely a csödleltár 14—108 tétele alatt 1409 frt 30 kr. becsértékben van fölveve.

Az ajánlatok alulirott csödtömeg-gondnoknál f. év február hó 18-ik napjának délelőtt 12 óráig nyújtandók be és annak benyújtásakor a becsérték 10 százaléka mint óvadék készpénzben befiztendő.

Az ajánlatok február hó 18-án délután tartandó választmányi ülésben lesznek felbontandók és ugyanakkor határoz a választmány az ajánlatok el vagy el nem fogadása tárgyában. Azon ajánlattevő, a kinek ajánlatát a csödválasztmány elfogadja a megvett ingóságokat legkésőbb f. év április hó 26-ig veheti át, de ha a csödválasztmány annak előbb leendő átvételét kívánja, az erre vonatkozó felszólítás napjától számított 8 nap alatt a vevő a megvett ingóságokat átvenni tartozik. A hátralék vételár a megvett ingóságok átvételét közvetlenül megelőzőleg lesz a tömeggondnok kezéhez megfizetendő. A z adás-vétel után járó illetéket a vevő tartozik viselni és köteles a megfelelő összeget az ajánlat elfogadásakor készpénzben nyomban a tömeggondnok kezéhez lefizetni.

A csödtömeg és a csödválasztmány a leltározott ingóságok minősége és mennyisége tekintetében szavatosságot nem vállal.

Figyelmeztetem az ajánlattevőket, hogy a „Tisza szálló” épületének folyó év május 1-től kezdődő bérlet tekintetében **Jivaszek Nándor és Krausz Lipót** budapesti lakos építési vállalkozó háztulajdonos urakkal (lakik: Budapeston, Podmaniczky-utca 27. sz.) lehet értekezni.

Kelt Szegeden, 1899. január hó 20-án.

Dr. Végman Ferencz

ügyvéd, csödtömeggondnok.

BORELADÁS.

Alulirottak ajánljuk a herceg Eszterházy és gróf Eszterházy uradalmak kitünő minőségű idei termésű

badacsonyi fajborait,

melyeknek ára minőség szerint 28—32 frt hektoliterenként. Muskatály 40 frt, tavaszig való átvétel mellett a badacsonyi uradalmi pinczékben.

Marton Gáspár és fia
TAPOLCZA.

SIPRUSZ LAPJA

Egyes szám 10 kr. Egyes szám 10 kr.



KAKAS MÁRTON

Magyarország legkedveltebb élclapja.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Budapest, VIII., Rókk-Szilárd-utca 4. szám.

MUSTÁR!

Eredeti Franicza mód

Mocznik L.

Cs. és kir. szab. CONSERV-GYÁROS.
Budapest, VIII. Alföldi-u. 10. sz.

Budapest elsőrendű vendéglősök szállítója.

Árjegyzékat küld kívánatra.

Szőlővessző-ajtvány és boreladás.

| | |
|---|-------|
| Sima zöldajtvány, portálison mézfehér ezre | 70.— |
| Gyökeres fásajtvány „ furmint, mézes | 120.— |
| „ fehér és fehér chasselas ezre | 120.— |
| Gyökeres fásajtvány solonison piros Chasselas ezre | 120.— |
| Gyökeres fásajtvány monticolán piros chasselas ezre | 140.— |
| I. oszt. riparia portalis sima ezre | 11.— |
| II. „ „ „ „ „ | 5.— |
| I. „ „ selecta „ „ | 9.— |
| I. „ „ gyökeres „ „ | 15.— |
| I. „ vitis solonis sima „ | 11.— |
| II. „ „ „ „ „ | 5.— |
| I. „ rupestris monticolán „ „ | 12.— |
| II. „ „ „ „ „ | 6.— |

Hazai sima vessző nagy mennyiségben; u. m.: ezerjő, mézesfehér, olasz rizling, kövidinka, francos, oportó egész számban ezre 5 frt., 50—60 cm. hosszúságban ezre 3.50, othello 6 frt., gyökeres kövidinka 10 frt., csomagolva és vasutra adva.

Saját termésű fehér, siller, vörös, ó és új borok nagy mennyiségben kaphatók

Tragor Ernő szőlőbirtokosnál Váczon.



Schunda V. József

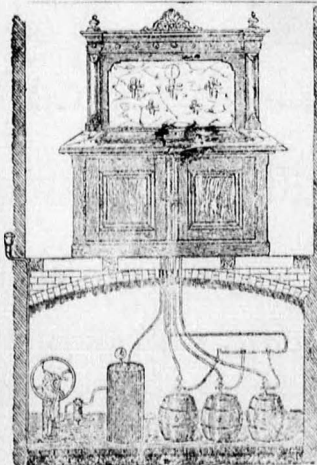
cs. és kir. udvari
HANGSZERGYÁROS

zeneműkiadó,
a pedálczimbalom

s az ujonan javított tárogató
feltalálója.

Budapest,
Magyar-utca 18

A Magy. kir. Opera, Nemzeti Színház, Népszínház, Vígyszínház, Magyar Színház szállítója.



Hirmann Ferencz

réz-áru gyára,

Budapest, VII., Csányi-utca 9. sz.

Gyári

sörkimérő készüléket

légnomással és szab. sörhűtővel.

Elvállal régi készülékek átalakítását.

Nagy választék

bor- és sör csapokban,

valamint mindennemű szivattyukban.

Javítások legolcsóbban és leggyorsabban eszközölköttek.

Költs. égvetésekkel kívánatra díjtalanul szolgálok.

EUPHONION

a legjobb zenélő automata

Hangja felülmulhatatlanul
erős és kellemes.

■zerkezete tartós.

Kiállítása a legdiszesebb.

**Sternberg Armin
és Testvére**

hangszer-gyár

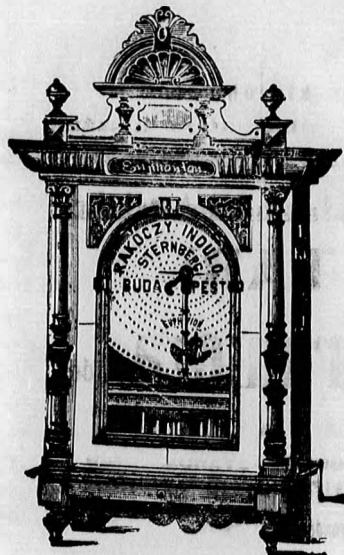
cs. és kir. udvari szállítók.

Zenélő-automaták

főraktára

BUDAPEST,

VII., Kerepesi-ut 36. sz.



Számoló czédulák és diszes plakát ingyen.

• Árjegyzék díjtalan •

Zenélő automatákról külön árjegyzék

Thurzófüred

fürdőtelep, gyógy és nyaralóhely
GÖLNICZBÁNYÁN.

Teljesen berendezett **vendéglőjével fürdőivel és 93 szobával** együtt esetleg a vendéglő magában az 1899-iki fürdőidényre bérebe adatik. Az egész telepet bérlők előnyben részesülnek. A bérleti feltételek megtudhatók és ajánlatok beadhatók

Az igazgatóságnál
Gölniczbányán.

Uj lap indult meg Budán a

Budai ujság

a budai helyi érdekek független közlönye. Megjelenik havonként 3-szor. Szerkesztik SÁFAR LÁSZLÓ és RIBIANSZKY JÓZSEF. Nyári lakások hirdetésére és keresésére kiválóan alkalmas.

A „Budai Ujság“ előfizetési ára: Negyed évre 2 korona. egész évre 8 korona.

Az előfizetési pénzek a „Budai Ujság“ kiadóhivatalába *Margit-körut 3. sz.* alá küldendők.

Alapitva 1825.

Alapitva 1825.

Hubert J. E. Pozsony

pezsgőbor pincészete

ajánlja elismert kitűnő minőségű pezsgőit, különösen

GENTRY CLUB

márkáját.

mint a budapesti országos kaszinó pezsgőjét.

Budapesti főraktár: Szimon István urnál Váci-körut.

Képviselő: Kralupper E. C. ur Nádor-utca.